

VÄND STRÖMMEN

I SVERIGE I KR.

I FINLAND 10 FMK.

VÅR UNDERBARA

VÄRLD...

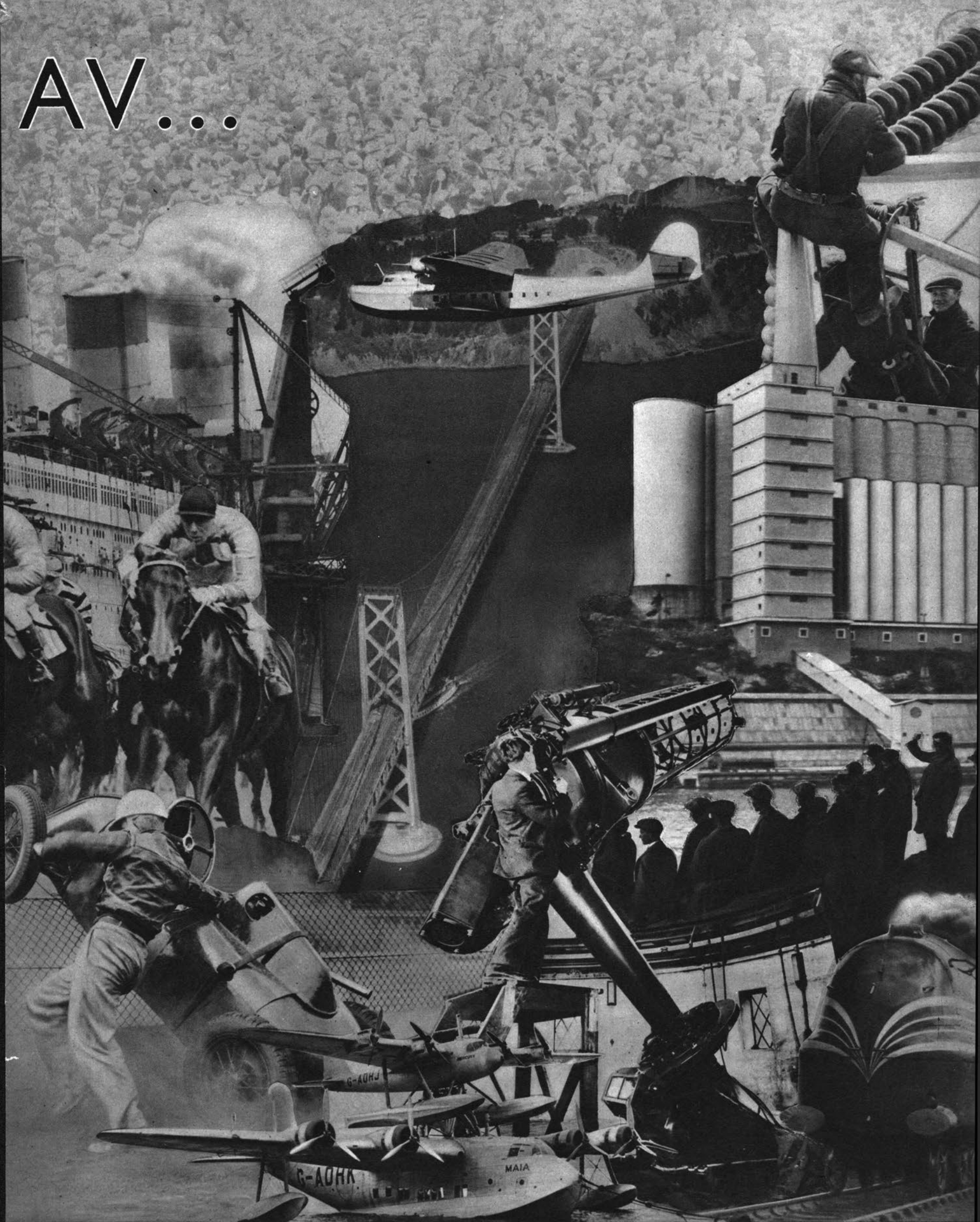

... SJUDER

ENERGI FANTASI SKARPSINNE

AV...

MOD HÄNFÖRELSE SEGERVILJA

FOLKENS BR

Holland

Japan

Finland

Kina

Tyskland

Ryssland

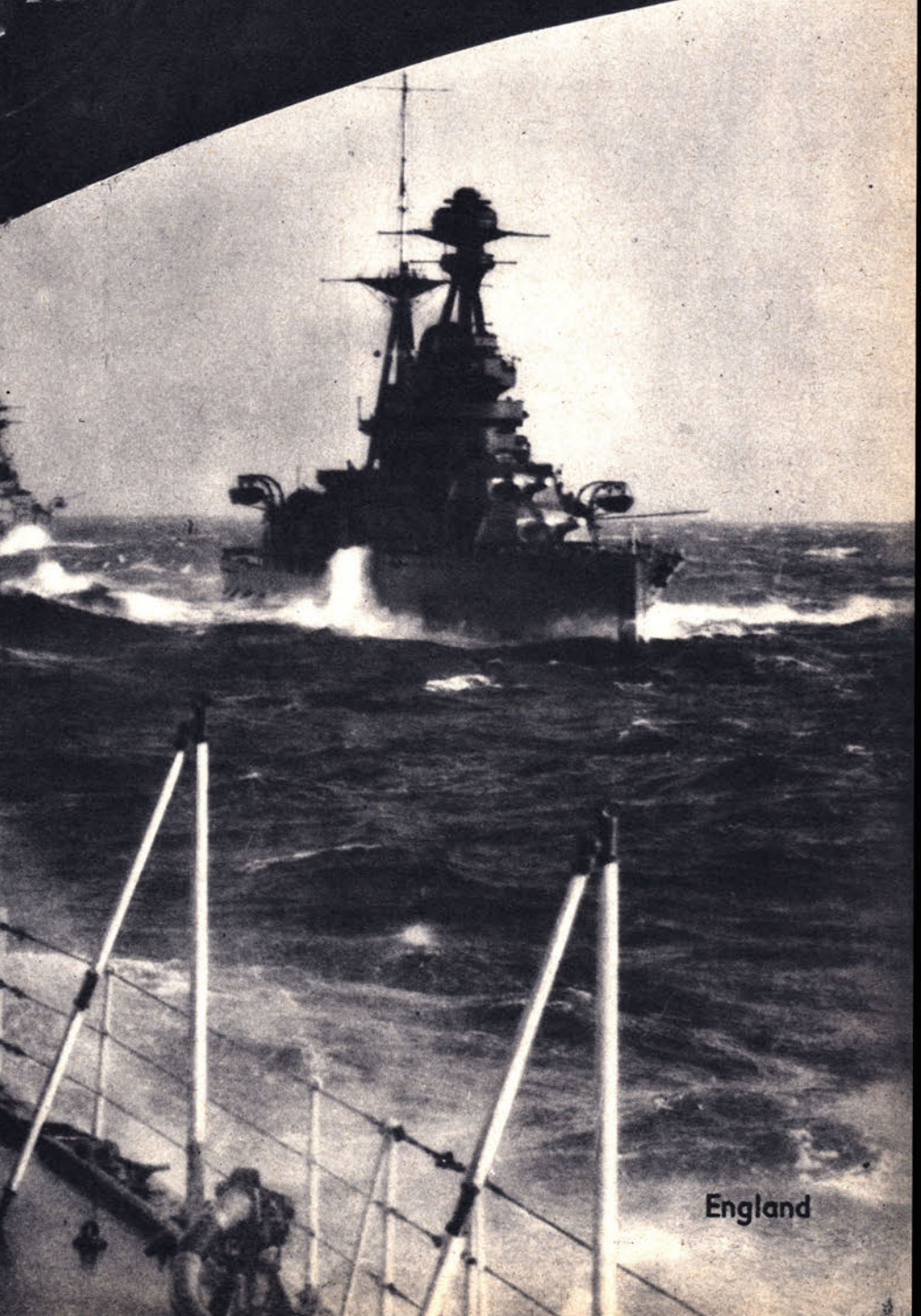
USANDE LIV OCH...

Frankrike

Norge, Sverige, Danmark

Italien

England

...D

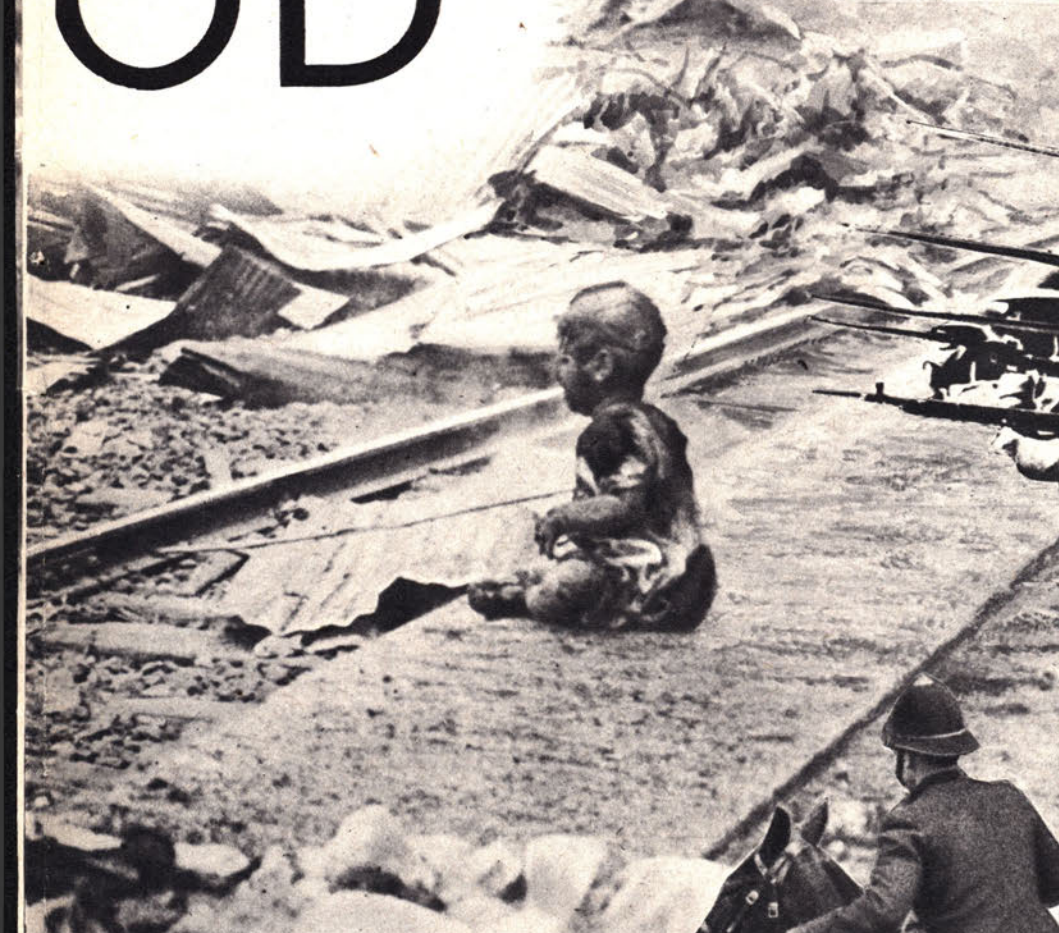

HÖGMOD FÖRDOMAR FRUKTAN

ÖD

AVUND EGOISM HAT

MÄNSKLIIG VISDOM SVEK

Lördagen den 7 aug. 1937

RUDOLF HOLSTI

Finlands utrikesminister:

»Vi äro en stolt nation, stolt över vår oavhängighet, vars tjugooårsdag vi just firat under större nationell enighet, än vi upplevat i hela detta århundrade. Men vi ha också våra nationella fel. Och det är min fulla övertygelse, att en stark upplevelse av sann kristendom är det bästa sättet att övervinna dem. Men vi måste börja med oss själva. Också folken måste bryta ned barriärerna mellan varandra. Och de måste börja med att övervinna sin egen splittring, bitterhet, misstänksamhet och vinningslystnad.

I mitt eget liv har jag fått värdefull hjälp av folk, som arbeta i Oxfordgruppen, och av den öppna anda av ärlighet och glädje, som präglar dem. Jag har sett, hur de föra Bergspredikan rätt in i hjärtat av nationens liv, i det ekonomiska livet och alla vardagens förhållanden. Och jag har också sett detta ske i mitt eget land.»

Helsingfors, december 1937.

Lord BALDWIN

Englands förutvarande statsminister

uttalade i sitt radiobudskap till det brittiska imperiet under kröningshögtidligheterna:

»När vi betrakta världens tillstånd i dag, se vi på alla håll rådvillhet och tvekan. Intet land är utan svårigheter — intet folk är utanför farozonen... Det behövs gemensamma ansträngningar, beslutsamhet, uthållighet; framför allt ledare... Det brittiska imperiet har en hög plikt mot världen i denna tid — en plikt, som jag karakteriserat med orden 'andligt ledarskap'.»

Marskalk TJIANG-KAI-SHEK och hans hustru

ha sänt detta budskap till Vänd Strömmen:

»Ett lands återuppbyggande beror på folkets moraliska kvalitet. Vårt mål är Kinas pånyttfödelse, som endast kan åstadkommas genom en ny anda hos folket. Oxfordgruppen arbetar för en kristen revolution, när den uppfordrar till att bygga samhället på sådana enkla, oangripliga principer som individuell ärlighet, uppriktighet och osjälviskhet.»

Juni 1937.

DEN KRISTNA FRONTEN

Herr Redaktör!

De brev, som redan publicerats i Times om »den kristna fronten» fäste med all rätt uppmärksamheten på den splittring i målsättningen och de intressekonflikter, som nu störa allt mänskligt liv och alla mänskliga förhållanden över hela världen, såväl sociala och nationella som internationella. Detta utgör säkert för närvarande det största hotet mot den moderna civilisationen. Om en sak måste alla tänkande människor vara ense. Varken i något socialt eller politiskt system eller i någon form av politisk organisation eller nationell eller internationell statsvetenskap har man ännu lyckats finna någon princip, som effektivt förenar eller utjämnar motsättningarna. Uppenbarligen ha mänsklig uppfinningsrikedom och mänskligt skarpsinne icke lyckats finna något botemedel.

Det kan icke vara Guds plan eller syfte, att ett botemedel inte skulle stå att finna. Han har säkerligen ett sådant. Varje kristens mest tvingande plikt är att under Guds ledning söka finna botemedlet och sedan använda det med trohet och aldrig slappnande målmedvetenhet.

Det har gjort ett starkt intryck på oss att på olika håll kunna iakttaga, huru denna övertygelse åter gör sig gällande. Vi tro, att många ödmjuka kristna i bön och handling söka göra sitt till för att förverkliga Guds plan, och vi konstatera med tacksamhet, att människor gemensamt söka finna den. Oxfordgruppen är ett märkligt exempel. Denna världsomspännande rörelse framstår som en vädjan till vår tids kristna att stå upp och handla.

Det dominerande motiv, som besjalar dessa ansträngningar både inom gruppen och annorstädes, är en orygglig föresats att under Guds ledning tillämpa Kristi anda och principer såväl i den enskildes dagliga liv som inom varje socialt, nationellt eller övernationellt livsområde. Denna kristna skara försöker i lojalt samarbete med alla kristenhetens kyrkor fastslå den grundläggande principen, att varje mänskliga i varje land som kristen är förpliktad att på alla framkomliga vägar försöka ihärdigt tillämpa Kristi principer inte bara på egna utan även på samhällets, folkets och världens problem.

Vi skriva detta brev för att påvisa mänsklighetens skriande behov att få denna grundläggande princip framförd och konsekvent tillämpad i vårt land och i andra länder. Vad folken mer än annat behöva är ett fördjupande av den personliga ansvarskänslan hos män och kvinnor, myndigheter och regeringar, som driver dem att handla i lydnad mot Gud. Endast detta kan ena en kaotisk värld.

Lord Salisbury, medlem av Överhuset.
Lord Davidson, konservativ partiledare 1927—30. J. W. Mackail, president för brittiska akademien 1933—36.
Ernest Brown, Englands arbetsminister.

C. J. HAMBRO

Norges stortingspresident:

»Ett land kan föras framåt endast genom att individerna inse sina fel, och världen kan föras framåt endast genom att nationerna inse sina fel och äro villiga att tillstå sina egna synder. Vi ha sett ett ljus, som visar oss en väg ut ur våra svårigheter, individuella och nationella. Mer än något annat i världen idag är det Oxfordgruppen, som inger mig hopp om ett återställande av fredliga mellanfolkliga förbindelser.»

J. A. N. PATIJN

Hollands utrikesminister:

»I en tid, då världen genljuder av krig och uppror, då vapenlösa medborgare mördas i tusental, då alla nationer rusta och isolera sig genom ekonomiska skiljemurar, framträder Oxfordgruppen med den enda lösningen, Jesu Kristi budskap.

Den, som vill utföra stora ting, går icke omkring svårigheterna. Oxfordgruppen vill, att hela Holland skall lyssna till Gud. Den, som älskar sitt land och icke är gudsförnekare, måste vara med.»

Haag, november 1937.

ERNEST BROWN

Englands arbetsminister:

»Dr Frank Buchman och Oxfordgruppen göra folken den största möjliga tjänst, som någon individ eller någon rörelse kan göra dem i dessa kritiska tider.

De hävda, att det är nödvändigt att lyssna till Gud, att finna Hans plan för oss själva och världen.

Mänsklig uppfinningsrikedom och mänsklig intelligens ha icke kunnat lösa de svåra problem, som världens statsmän stå inför i dessa dagar — problem skapade av stridiga intressen och lidelser.

Det finns i våra dagar flera och allvarigare och mera sammansatta problem än mänskligheten någonsin har ställts inför. Vi kunna finna vägen ur dem endast under en stilla stund med Gud.»

MEN GUD HAR EN PLAN

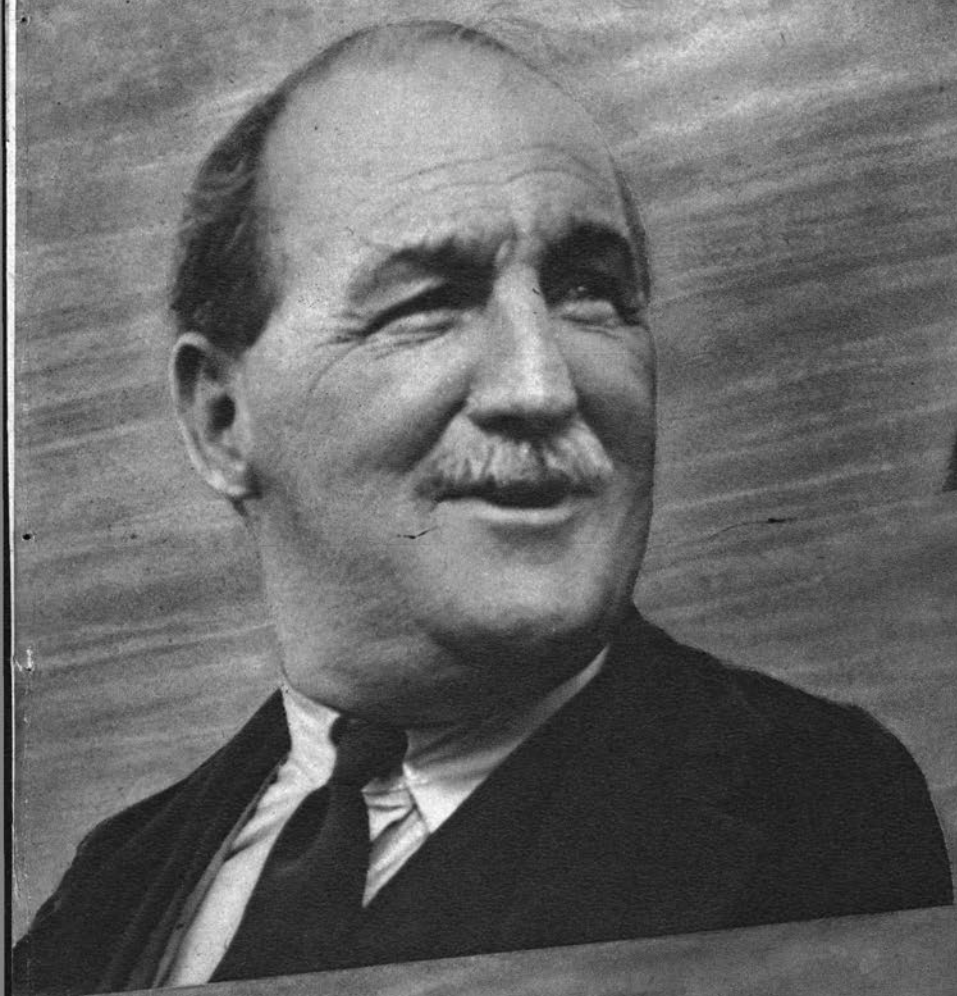
EN STIGANDE FLOD AV MÄN

NYA MÄNNISKOR

NYA

OCH KVINNOR

Var och en vill ha andra annorlunda.
Varje folk vill ha andra folk annorlunda.
Men alla väntar, att de andra skall börja.

Följande sidor visar en växande skara av
män och kvinnor med den övertygelsen, att
om strömmen skall vändas i världen, måste
var och en börja med sig själv.

FOLK

EN NY VÄRLD

APPELL TILL FOLKEN

- Genom teknikens under kan vi i radio tala till miljoner.
- Genom Andens under kan Gud tala till var och en.
- Hans röst kan höras i varje hem, varje företag, varje regering.

När människan lyssnar, talar Gud.
När människan lyder, handlar Gud.

- Det spelar ingen roll, vem du är eller var du är. Guds vilja kan klart uppfattas av människorna, när de är villiga att lyda Hans order.
- Detta är den revolution, som skall göra slut på alla revolutioner genom att förvandla den mänskliga naturen och nyskapa individer och folk.
- Folk anser, att ledarna skall vara ledda av Gud. Men mannen i ledet måste också vara med. Ledarnas styrka är en gudstyrd folkopinion.
- Detta är Guds Andes diktatur, som skänker envar den inre disciplin, han behöver, och den inre frihet, han längtar efter.
- Din säkerhet, världens säkerhet, ligger i att Gud får leda. Intet annat socialt, politiskt eller ekonomiskt program går till roten med det onda i människans natur.
- Endast gudstyrda människor skapar gudstyrda nationer, som kan bygga upp en ny värld. I detta storverk kan alla människor finna sin plats, alla folk sin bestämelse.

Dr Frank N. D. Buchman

GUD HAR EN PLAN FÖR ALLA — ALLA KAN FINNA GUDS PLAN

1921 kom Frank Buchman till Oxford med ett budskap om livsförvandling till en krigstrött, bitter och besviken generation

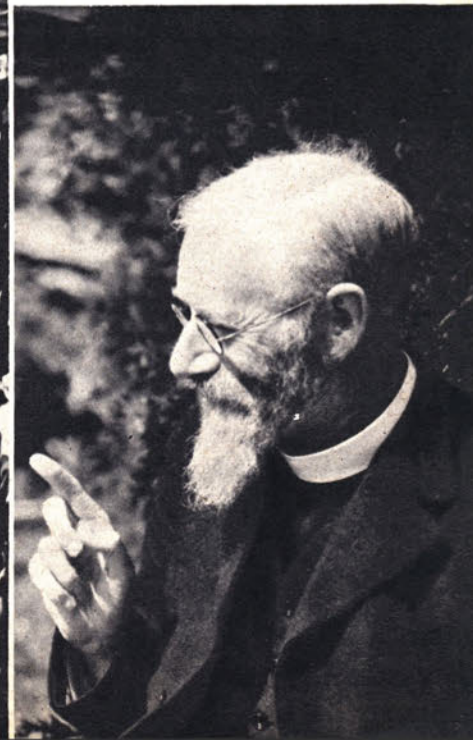

På ett studentrum i Christ Church College (t. v.) träffade han Loudon Hamilton, en f. d. artilleriofficer. Med dennes förvandling började Oxfordgruppen. Sedan dess har år efter år nya skaror av studenter, tränade som livsförvandlare, dragit ut till världens alla hörn.

I juli 1935 hölls Oxfordgruppens första stora nationella demonstration i Lady Margaret Hall i Oxford (se nedan t. v.).

Professor B. H. Streeter, som var rektor för The Queen's College, Oxford (se nedan). Den berömde teologen och hans hustru gjorde sig under de närmaste åren kända i många länder som ledare av Oxfordgruppens arbete.

FRÅN OXFORD

1929 kom Frank Buchman med ett lag från Oxford till Sydafrika med ett budskap, som spreds ut över Unionen. Georg Daneel (t. v.), rugbyspelare i sydafrikanska landslaget, greps av den nya andan. Han satte nu in all sin kraft på att skapa de nya ansvars-kännande ledare, som världens statsmän efterlyser.

1929: SYDAFRIKA

I första laget deltog Cecil Rhodesstipendiater från Oxford, och bland dem dr Jack Brock, född i Kapstaden, där han nu är professor i medicin (ovan t. h.). I gångna tider hade långa tåg av nybyggare dragit inåt landet (ovan). Nu började en ny folkvandring. I städer, byar och långårdar uppstod lag av andliga pionjärer. Män från kontor, gruvor och fält, män av olika partier och raser lärde sig att samarbeta för sitt folk i en allt behärskande lojalitet mot Gud. Nyheterna om händelserna i Sydafrika nådde snart ut till andra länder. Eleanor Forde från Montreal (Kanada) (t. h.) banade år 1932 vägen för ett lag på trettiofem personer som kom till hennes land. Den dåvarande premiärministern, R. B. Bennett, uttalade: "Oxfordgruppens inflytande har förmärkts i varje stad och by ända till landets avlägsnaste utposter". Ett år senare yttrade han: "Ert verk här har redan gjort detta land lättare att regera".

1932: KANADA

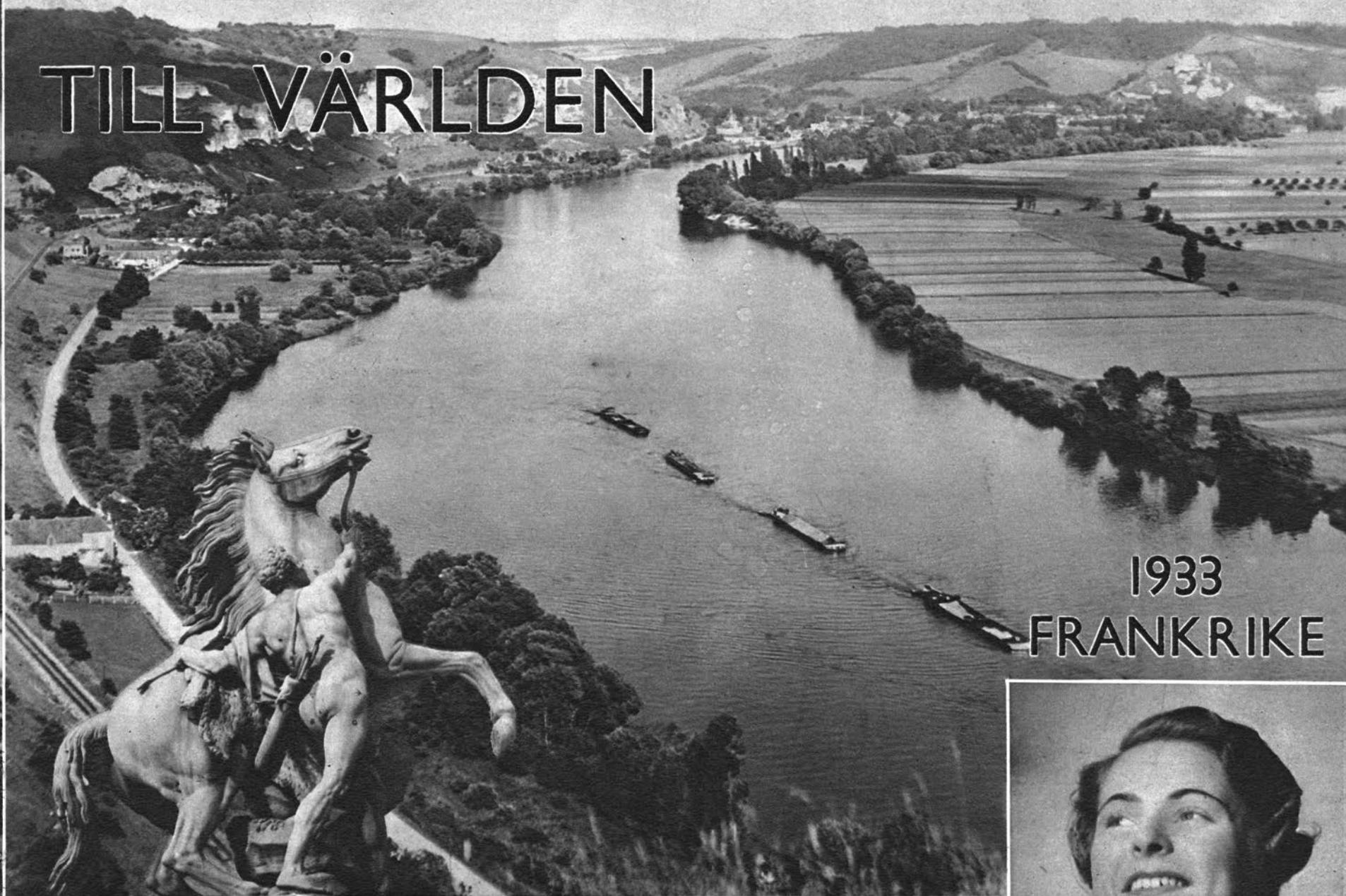
Professor Arthur Norval (ovan), medlem av det sydafrikanska handels- och industrirådet, var en av de boer, som intensivast hetsade mot allt brittiskt och med all makt arbetade på att avklippa förbindelsen mellan Sydafrika och Brittiska imperiet. Då han blev förvandlad, löstes hans personliga problem, och detta åstadkom en strömkantring i de nationella rasförhållandena.

Norr om polcirkeln. Pelham Reid råkade läsa om Oxfordgruppen och for med sina hundslädar 500 km. för att vara med i arbetet för ett nytt Kanada.

Saskatchewanens premiärminister W. L. Patterson skickade några unga män från detta läger som Kanadas representanter till Oxfordgruppens ungdomsdemonstration i England juli 1937.

TILL VÄRLDEN

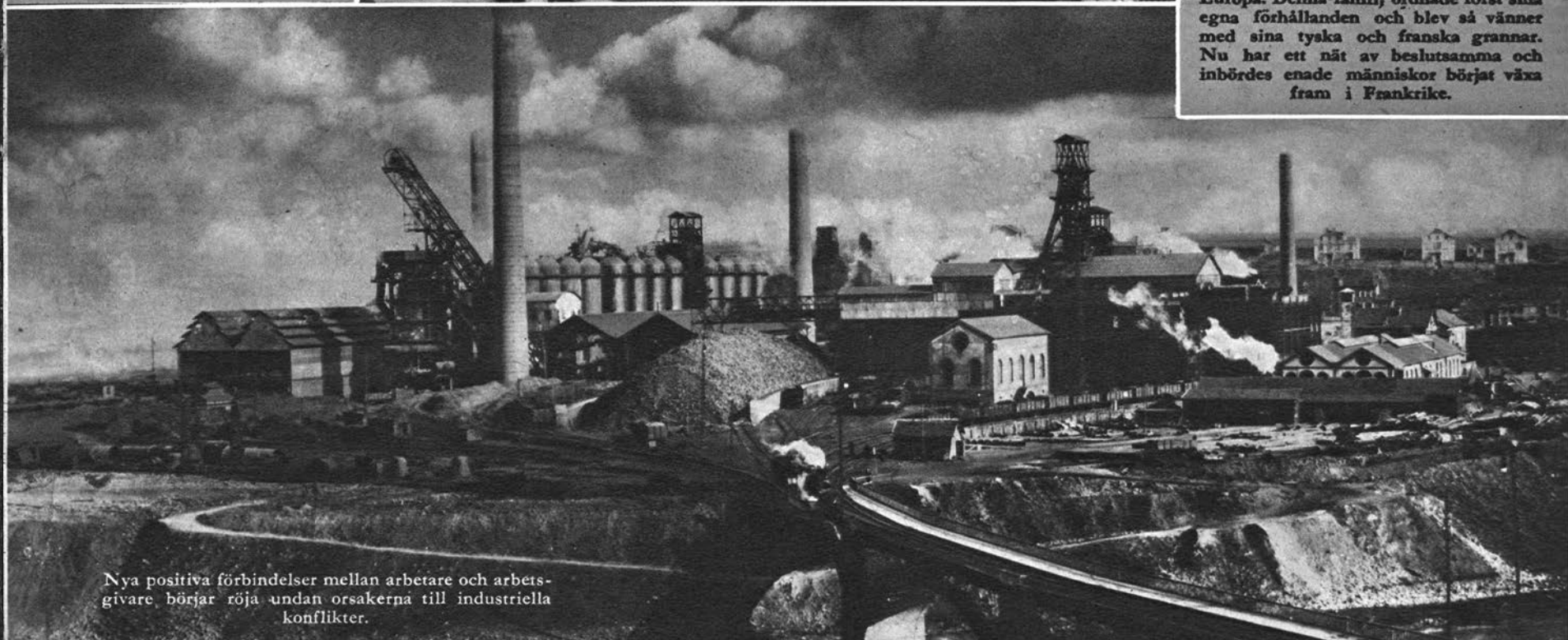
1933
FRANKRIKE

1933 kom från Elsass till Oxford ett gift par med dotter (ovan). De fick där erfara, att verklig trygghet i en människas känsloliv likaväl som i allt ekonomiskt, industriellt och politiskt liv, kan vinnas endast genom trohet mot Kristi krav på absolut ärlighet, absolut renhet, absolut osjälviskhet och absolut kärlek. Förvandlade familjer skulle kunna skapa ett nytt Frankrike, mäktigt att spela en ny och positiv roll i det problemridna Europa. Denna familj ordnade först sina egna förhållanden och blev så vänner med sina tyska och franska grannar. Nu har ett nät av beslutsamma och inbördes enade människor börjat växa fram i Frankrike.

1935 SCHWEIZ

I september 1935 talade dr Frank N. D. Buchman till medlemmar av schweiziska parlamentet om hur Guds plan realiseras i ett folk. Två år senare, när tusentals människor hade börjat arbeta för ett nytt nationellt ideal, skrev NEUE ZÜRICHER ZEITUNG om vad som främst hade utmärkt schweizisk politik under 1937. Särskilt omnämnde tidningen strävandena till "fredliga överenskommelser" och skrev: "Oxfordandan har trängt in i politiken och resultaten är högst märkliga. Det börjar röra på sig. En helt ny anda har kommit i stället för de splittrings- och söndringstendenser, som utmärkte åren 1933—34".

Nya positiva förbindelser mellan arbetare och arbetsgivare börjar röja undan orsakerna till industriella konflikter.

FÖR FOLK OCH FOSTERLAND:

ENGLAND: Nationell demonstration i Brittiska industrimässans lokaler i Birmingham, juli 1936

Fosterlandets liv är en spegelbild av gemene mans liv — hemma, på kontoret, under arbetstid och fritid. Driver han med strömmen, förlorar landet kursen. Ledes han av Gud, får landet sin kompass.

Här visas några av de många, vilkas brinnande kärlek till fosterlandet ger ny mening åt varje deras vardagshandling. De ha lärt sig att i fredlig gärning ådagalägga den offervilja, som eljest kriget framkallar.

VARJE MAN LEDD AV GUD

De är i färd med att svetsa samman en folkfront, som inte vill tolerera någon eller något, som undergräver folkets liv och hälsa. Stödda av dem växer det fram verkliga ledare, fria från fruktan och ärelystnad och öppna för Guds Andes ledning.

Oförfärade och ansvarsmedvetna står de enade i lydnad mot Gud för att förverkliga Hans plan för fosterlandet — ett land, där inre fred och endräkt råder — ett föregångsfolk och ett fredsfolk.

1936

juni: Oxfordgruppens nationella demonstration i Stockbridge, Massachusetts,

U.S.A.

ÖVERNATIONALISM

Nationalism kan ena ett folk. Övernationalism kan ena en värld. Övernationalism under Guds ledning är enda säkra grunden för världsfreden.

FRANK BUCHMAN

ANDLIG OSLOFRONT

NORGE

SVERIGE

FINLAND

DANMARK

HOLLAND

J. L. MOWINCKEL,

Oslokonventionens upphovsman och förutvarande statsminister i Norge, skrev i ett brev till Oxfordgruppen, när den pingsten 1937 kom till Holland: "Med den største glede hilser jeg tanken om å legge grunn for en 'åndelig Oslokonvensjon'. Slik som stillingen nu er i verden med de sterke og faretruende motsetninger mellom folkene, er det av den største betydning, at de åndelige bånd knyttes og styrkes. Og Oslo-statene er efter hele sin natur, sin internasjonale stilling og sin politiske mentalitet fortrinnsvis skikket til samlet å holde åndens lys høit blandt menneskene, således at de i stigende grad får forståelse av at over dagens strid om materielle og egoistiske interesser finnes det noe høiere, rikere og større som i samarbeid mellom alle kan fremme den hele menneskehets vel".

Ett tjugotal delegerade inom N. F. träffade i september 1934 Oxfordgruppen för första gången vid en lunch. En av dem, C. J. HAMBRO, Norges stortingspresident, uttalade: "Vad vi har hört i dag är mer viktigt än de flesta ärenden på delegaternas bord. Jag inbjuder hjärtligt Oxfordgruppen att komma till mitt land". Ett år senare, under Nationernas Förbunds kritiska möten i september 1935, gav föreningens president, dr BENESJ, en lunch (nedan), där flera hundra delegater fick höra om hur Oxfordgruppen ingjuter en ny övernationell anda i det internationella livet.

C. J. HAMBRO.

RUDOLF HOLSTI,
Finlands utrikesminister:

"Mest av allt hoppas jag, att vår ungdom skall gripas av Oxfordgruppens anda och i den verka ut över de nationella gränserna för att stödja de övernationella strävanden, som syftar till att skapa världsomspännande förståelse och kärlek." — Minister Holsti ses här till vänster med sin maka.

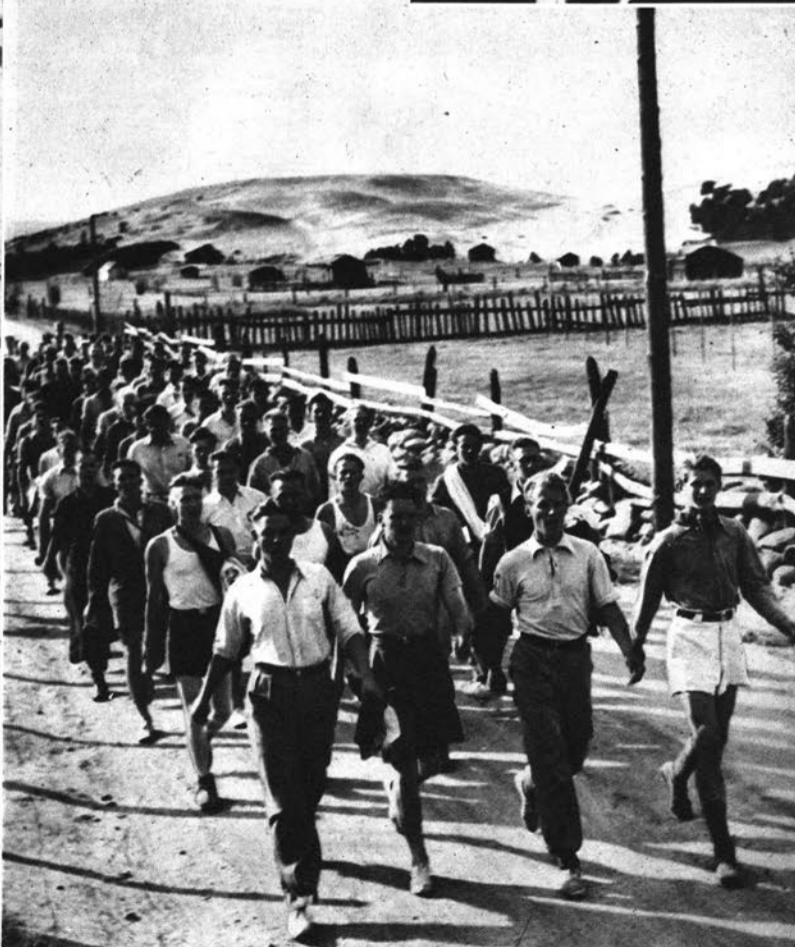
1934: NORGE

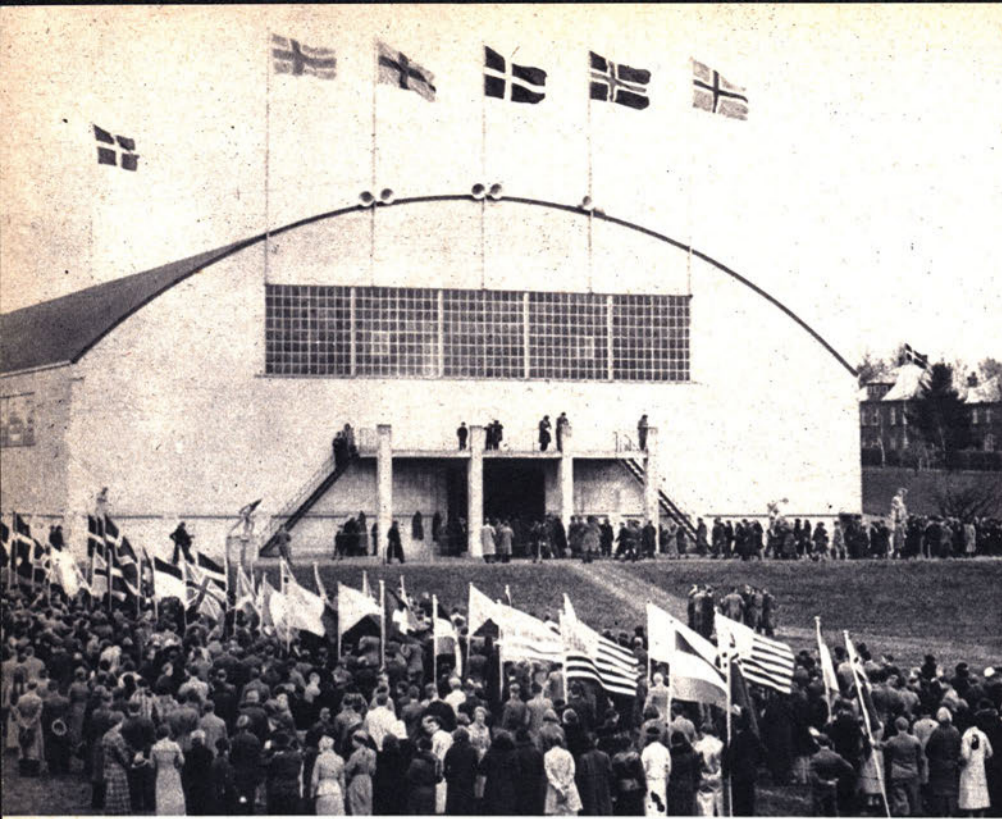
1934 kom ett lag på 30 personer från olika länder till Norge för att sammanträffa med ett hundratal normän på Hösbjørn (ovan). "Som resultat", sade stortingspresident C. J. Hambro ett år senare, "har en helt ny mentalitet fötts i landet". Ronald Fangen (t. h.), den internationellt kände diktaren, har sedan dess vikt sitt liv och sitt författarskap åt den kristna världsrevolutionen. Redaktör Fredrik Ramm (t. v.), deltagare i Roald Amundsens nordpolsflygning 1926: "Jag har alltid varit en varm patriot och villig att offra mig för Norge. Men i min kärlek till Norge trodde jag det var nödvändigt att hata Danmark. Då jag lade mitt liv i Guds hand, lärde jag snart, att mitt hat till Danmark var en bidragande orsak till oron i världen, ty som journalist använde jag det vid varje tillfälle för att skapa split mellan de två folken. Jag insåg, att jag inte fick hata något land eller folk, och att jag inför danskarna måste göra offentlig avbön för vad jag offentligt skrivit om dem. Jag gjorde det, och därmed vändes mitt hat i kärlek. Denna nya syn på de internationella problemen har sedan varit ledande för min journalistik".

"Oxfordgruppens ankomst har blivit en vändpunkt i Norges historia. Den kom i det rätta ögonblicket med det rätta svaret", skrev fyra professorer vid Oslo universitet i "The Spectator" i januari 1935. Eiliv Skard (ovan t. v.) professor i klassisk filologi, skrev tillsammans med sin tidigare motståndare i språkstriden, professor Sigmund Mowinckel, Norges ryktbare teolog (ovan t. h. med sin fru) "Kristendom og Målstrid" och delgav landet den gemensamma lösning de funnit av språkproblemet. Haakon Gran (närmast t. h.), professor i botanik: "Som ateist blev jag ett offer för specialiseringen. Mitt liv blev förkrympt. Det är en samhällsfara, om vi, som skall vara ungdomens lärare, blir så ensidiga, att vi förlorar förmågan att komma i ett personligt kamratförhållande till våra elever. Oxfordgruppen lärde mig ställa mitt liv under Guds ledning. Detta betydde den fulla öppenhet gentemot mina studenter, som löser inte blott vetenskapliga utan också personliga problem".

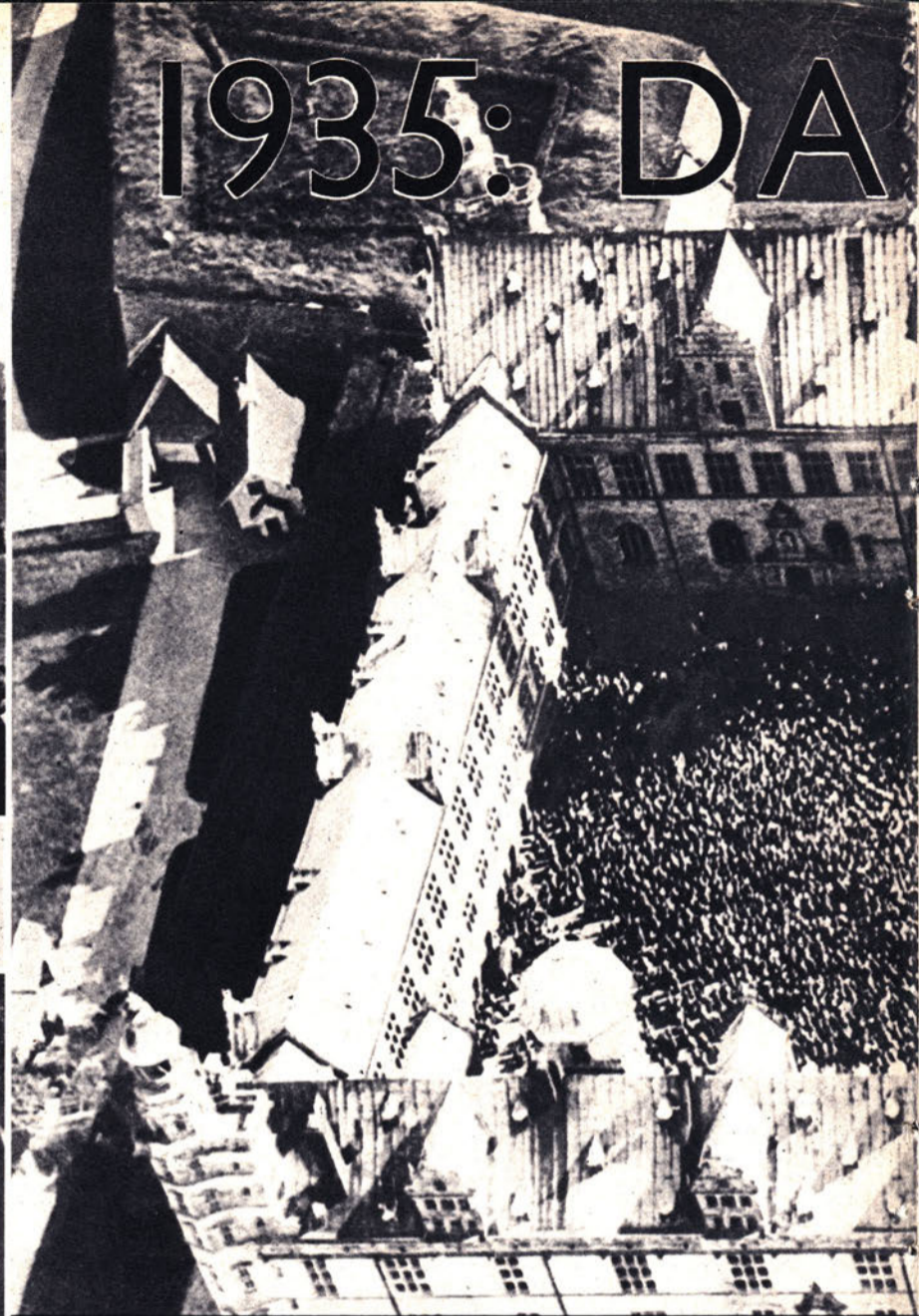
Ungdom tar ansvar för sitt lands pånyttfödelse. De samlades från Norge, Sverige, Danmark och Finland till ett läger i Røros sommaren 1937.

»En andlig revolution är på marsch i Danmark.» *Berlingske Tidende*. Ungdom från många länder marscherar in i Niels Bukhs berömda gymnastiksal i Ollerup. Detta och liknande möten med ett samlat deltagarantal på 50.000 markerade årsdagen för Oxfordgruppens ankomst till Danmark.

Denna köpenhamnska snickare har tillsammans med många kamrater funnit arbetsglädje i livsförvandlarnas falang.

10.000 människor fyller slottsgården på Kronborg under Oxfordgruppens

SANN FOSTER

»En sann patriot ger sitt liv för att föra sitt folk in under Guds styre. Ett lands fiender är de, som sätter sig emot detta styre. Det folk, som styrs av Gud, kommer att äga en här av livsförvandlare. Dess bästa försvar blir grannländernas aktning och tacksamhet. Ett sådant land kommer att visa, att andlig kraft är den verkliga stormakten i världen.»

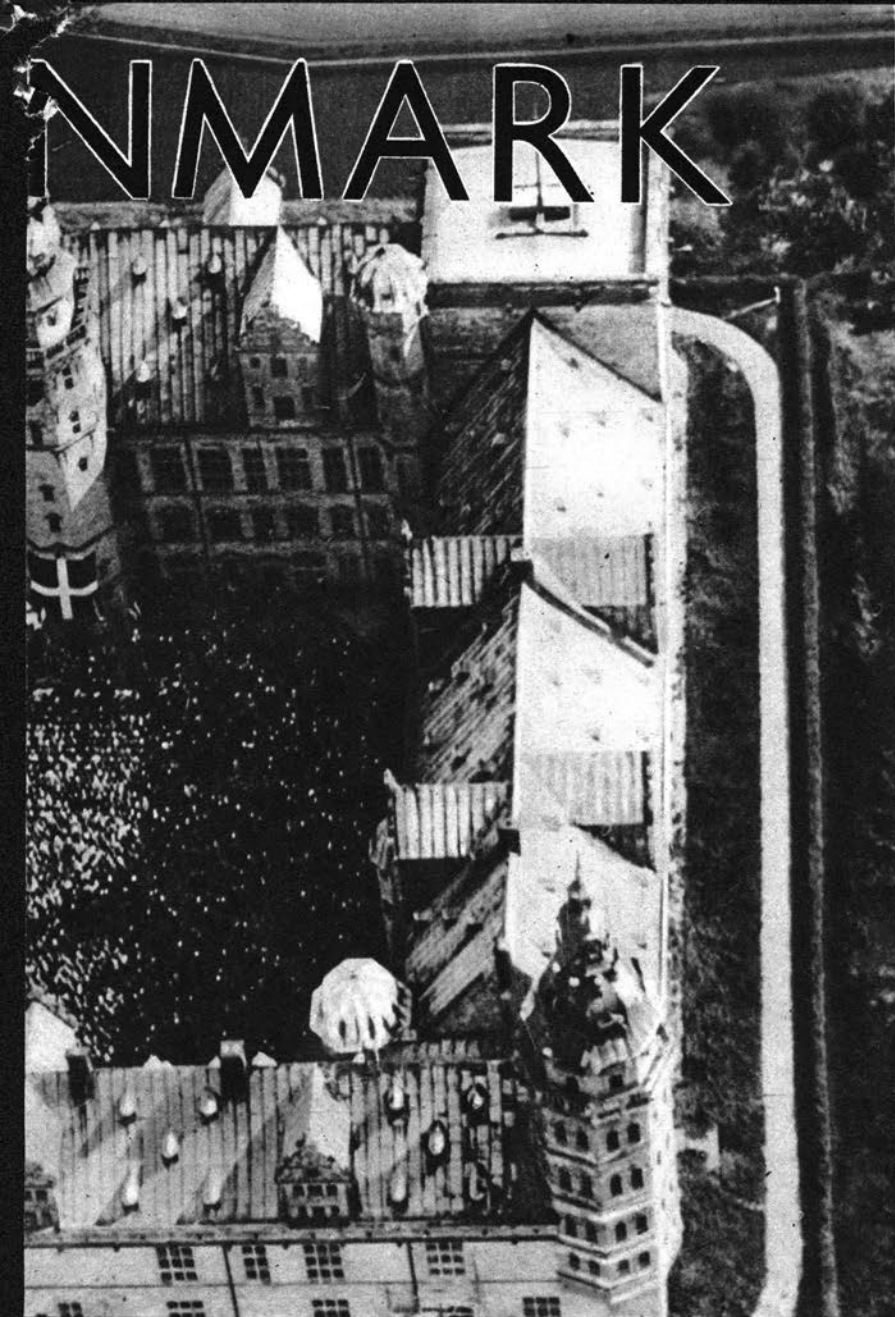
FRANK BUCHMAN

i Ollerup, påsken 1936.

I oktober 1935 strömmade 25.000 köpenhamnare, mitt under valstriden till ett möte på Forum och fick av sina landsmän appellen: »Kristus eller kaos — detta gäller valet!»

NMÅRK

möte pingstdagen 1935 tre mån. efter första lagets ankomst till Danmark.

LANDSKÄRLEK

Köpenhamns biskop, dr Fuglsang-Damgaard (t. h.) och domprosten dr Paul Brodersen, båda ledare i Oxfordgruppen. — »Den ger lösningen på det allvarliga skilsmässoproblemet», uttalade biskopen.

Många danska bönder har i likhet med mannen härövan lärt sig att föra in en »andlig kooperasjon» i det kooperativa danska lantbruket.

Storstrømsbroen — Europas längsta bro. Det var i Danmark, som Oxfordgruppen kom att kallas »brobyggare». Detta blev också namnet på en film, som visar gruppens betydelse för landets hela liv.

1937: HOLLAND

UTRECHT erövrades pingsten 1937 av en hel här, rekryterad i mer än trettio länder. 1,000 personer kom från England, många från Belgien, Schweiz, Frankrike, Tyskland etc. och 250 från Norden — folk ur alla klasser och partier. Mötena ägde rum i den stora grönsakshallen. Här samlades sammanlagt mer än 100,000 personer. Specialmöten hölls för läkare, jurister, journalister, präster. Undervisningsministern deltog i ett möte, som samlade 2000 professorer och lärare. På begäran av hotell- och restaurangpersonal, biografanställda och chaufförer ordnades ett möte vid midnattstid.

De viktigaste mötena av alla var de talrika samtalen på tu man hand, som ledde till att människor fick en ny inriktning av sitt liv.

G. P. Overbeek, redaktör för tidningen "Het Volk", och en av ledarna för hela arbetarpressen i Holland, såg för första gången i sitt liv möjligheten av ett enat Holland, när han hörde den konservativa dr. J. A. N. Patijn (t. v.) på mötet tala om sin egen förvandling. Han uttalar: "Oxfordgruppen har fört mig till en verklig avgörelse för Kristus. Den strävar här efter att skapa det förtroende, som kommer att skänka mänskligheten en ny och vida större ansvarskänsla".

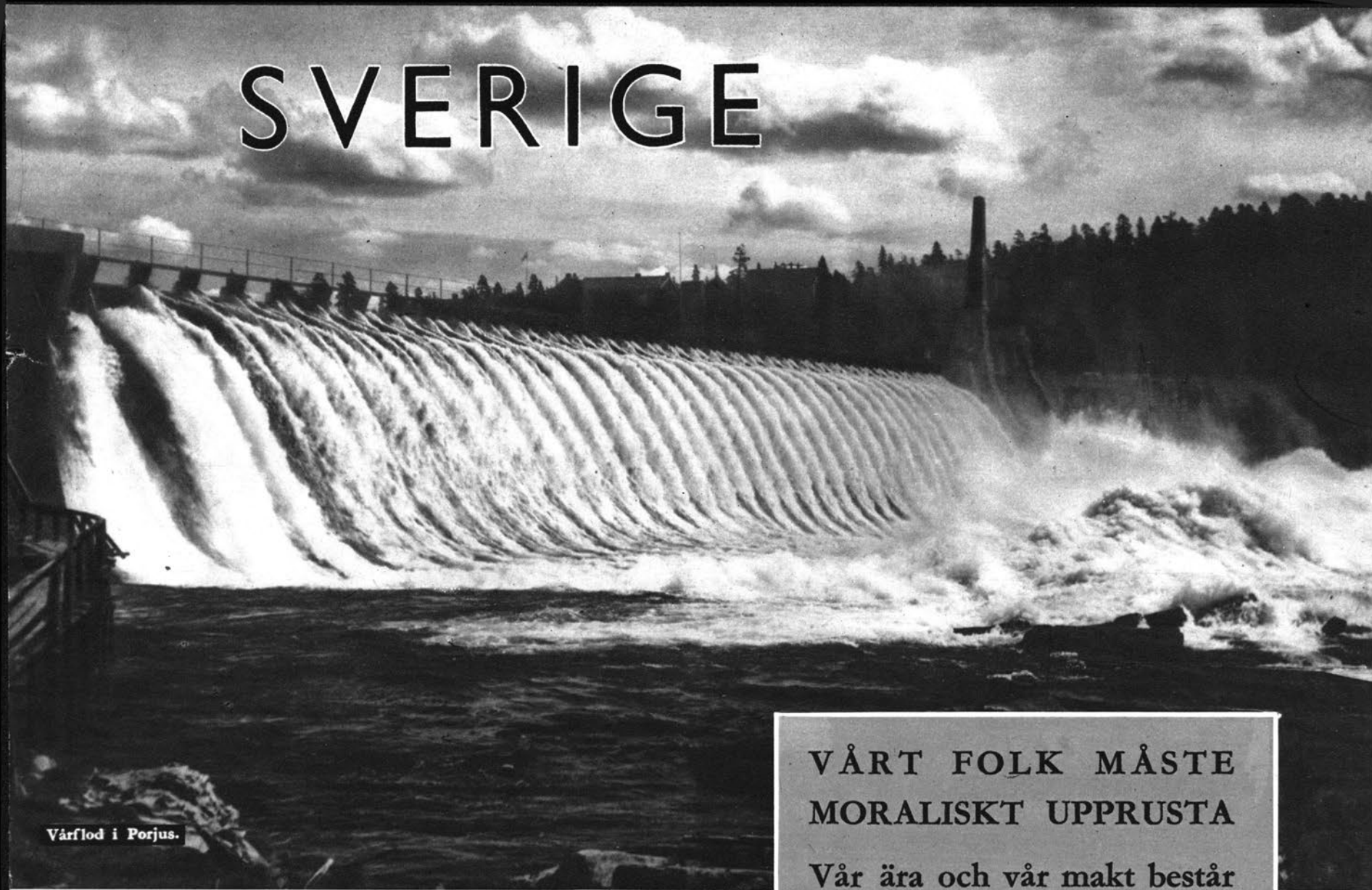
Skandinavernas intåg. De 250, som offrade tid och pengar på att tillsammans med holländarna lägga grundvalen till en "ändlig Oslopakt".

Extratåg kom från alla delar av Holland — somliga av dem fick stanna mitt ute på linjen för att ta upp grupper av bönder, Frisländare, som kom i sina pittoreska nationaldräkter.

SVERIGE

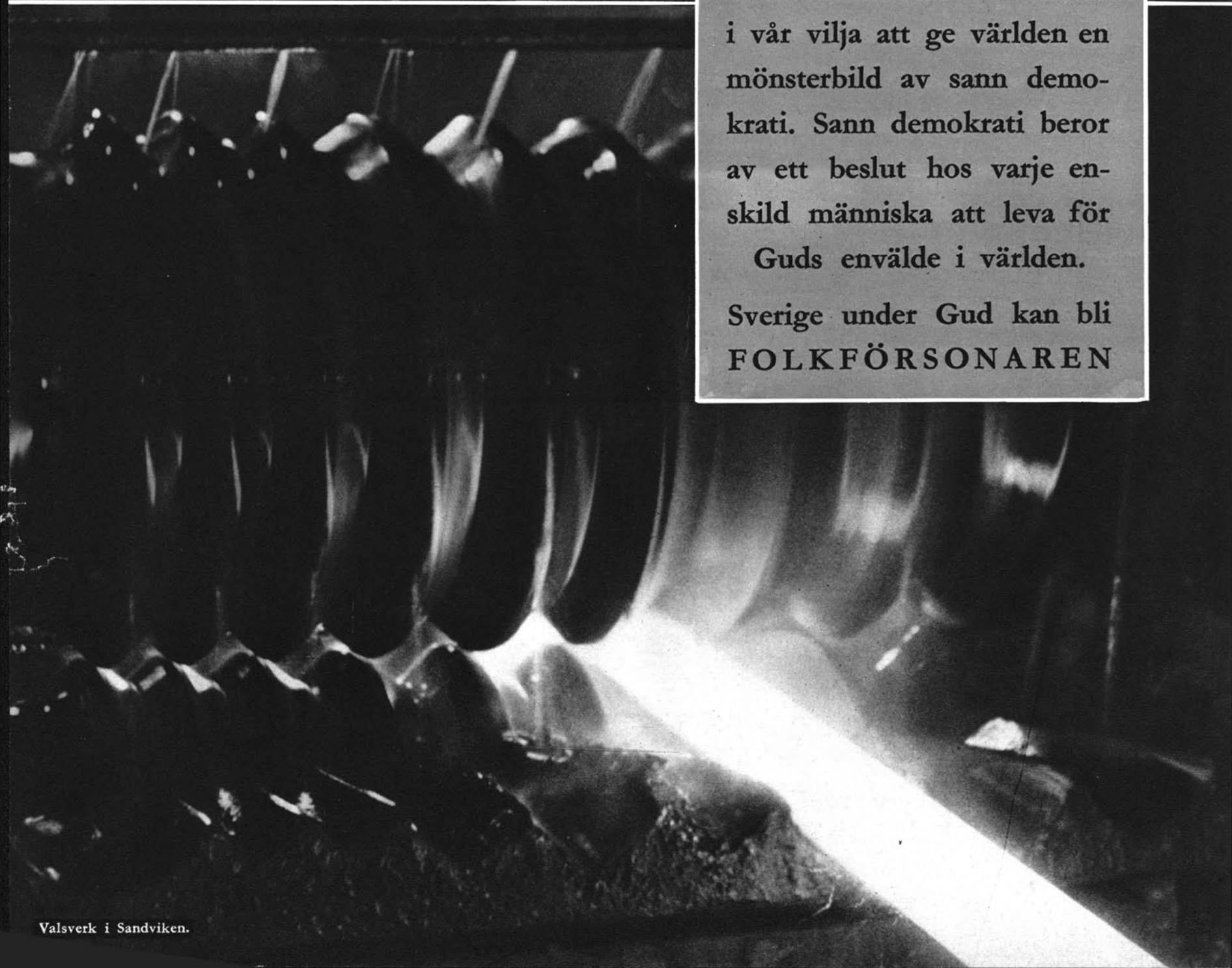

Vårflod i Porjus.

VÅRT FOLK MÅSTE MORALISKT UPPRUSTA

Vår ära och vår makt består
i vår vilja att ge världen en
mönsterbild av sann demo-
krati. Sann demokrati beror
av ett beslut hos varje en-
skild människa att leva för
Guds envælde i världen.

Sverige under Gud kan bli
FOLKFÖRSONAREN

Valsverk i Sandviken.

FOSTERLAN

OSVÄNNER

SVARET PÅ BRINNANDE KYRKOR ÄR
EN KYRKA I BRAND

FOLKEN ROPAR EFTER
VERKLIGA
PATRIOTER
SOM PERSONLIGEN UPPLEVAT
JESUS KRISTUS

OCH SOM KOMMER ATT GÖRA
HISTORIENS STÖRSTA
REVOLUTION

GENOM VILKEN
KRISTI KORS
SKALL FÖRVANDLA
VÄRLDEN

"Utan detta var det bud jag gav dem: 'Hören min röst, så vill jag vara eder Gud, och I skolen vara mitt folk; och vandren i allt på den väg, som jag bjuder eder, på det att det må gå eder väl'. Men de ville icke höra eller böja sitt öra till mig, utan vandrade efter sina egna rådslag, i sina onda hjärtans hårdhet och veko tillbaka i stället för att gå framåt." Jeremias VII: 23—24.

KYRKAN

KYRKAN UNG IGEN.

Av Biskopen av Rangoon:

»Då Andens storm svepte genom kyrkan i det trettonde århundradet, var det till att börja med svårt för kyrkan att tacka Gud för franciskanerna. Det är naturligt att bli gammal men övernaturligt att bli ung. Franciskanerna hjälpte kyrkan att bli ung igen.

Jag tror, att samma storm sveper över en förvildad och ångestfylld värld i våra dagar. Jag känner till tusentals människor, som gärna gäve sitt liv för att kyrkan skulle bli ung igen. För några månader sedan avhölls ett ganska märkligt möte för präster i Birma. De hade kommit tillsammans för att diskutera kyrkliga organisationsproblem, men de reste hem med lösningen på sina egna problem. De flesta var präktiga människor, som hade åstadkommit föga. Det var en ren uppenbarelse för dem att upptäcka, att när deras egna problem löstes, löstes också ofta de andra problemen av sig själv.

Kyrkan består av lekmän lika mycket som av präster. Guds Ande svepte märkbart genom en kongress, som i början av detta år samlade 900 lekmän i Central-Birma. I den största anglikanska missionen i Birma frodades under en tunn kristlig fernissa allt det, som vi hört om från kyrkans första tid: 'Otukt, orenhet, lösaktighet, avgudadyrkan, trolldom, ovänskap, kiv, avund, vrede, genstridighet, tvedräkt, partisöndring, missunnsamhet, mord, dryckenskap, vilt leverne och annat sådant.' (*Galaterbrevet* V: 19—21.)

Det blev ett nytt liv. Icke på femtio år hade man upplevat något sådant i dessa bergstrakter. För det första hade det nu i femtio år varit strid och rivalitet mellan de högkyrkligas och baptisternas mission på platsen. Nu kom en högkyrklig präst av 'karen'-ras till en ledande baptistmissionär för att få hjälp. På samma plats använde Gud en högkyrklig busschaufför till att hjälpa både baptister och andra till en levande tro. Karener och birmaner med århundradens nedärvda bitterhet bakom sig kommer fram till en ny enighet i Kristus. Där finnes nu nytt liv, nya hem, början till nya byar och en kyrka, som återfunnit sin ungdom.

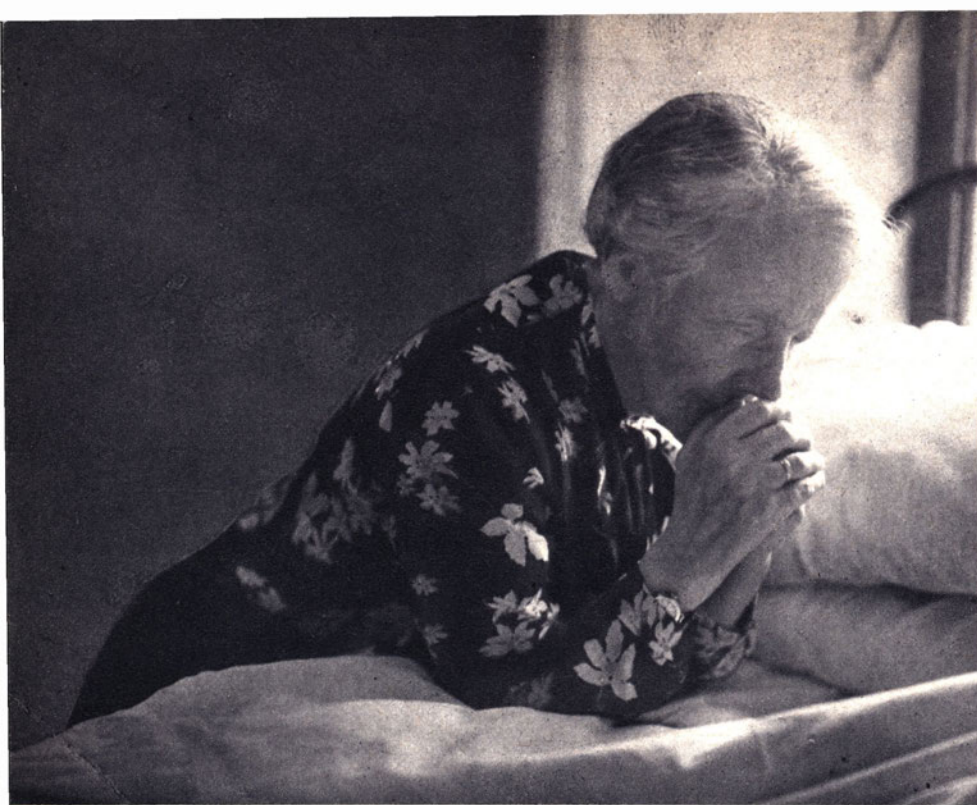
'Där den Helige Ande är, där är kyrkan.' Alla de människor jag har omnämnt, har blivit mer aktiva medlemmar av kyrkan. De upplevelser nu det underbara i att användas av Gud i stället för att själva styra sina liv, som de tidigare gjort. De har föresatt sig att ställa in hem, arbete och land under Gud. På så sätt blir kyrkan en här på marsch. Det är otänkbart, att kyrkan icke skulle tacka Gud, när dess barn vinner sådana segrar.

Kyrkans guldålder ligger framför oss. Kyrkans förnyelse skall komma på ett sätt, som vi inte kunde drömma om när vi bad om väckelse. Kyrkan blir ung igen, när den utan förbehåll gör dessa segrar till sina egna och leder världen in i andlig revolution.»

(Ur »The Church of England Newspaper», 13 aug. 1937.)

Köpenhamns biskop dr H. Fuglsang-Damgaard:

»Kristus Frälsaren. Världens och den enskilda människans Frälsare. Detta är Oxfordgruppens budskap... Den har visat oss den väg, som för individer och folk utan frid i hjärtat fram till frid. Världen längtar efter fred, och den har visat oss vägen.»

Biskop Arvid Runestam:

»Vad vi behöver, är en ny erfarenhet av Kristus och en levande övernationell kristenhet. Vi behöver kristna personligheter, som har sina rötter inte bara i sina egna kyrkliga samfund utan också i den övernationella kyrkan och i den övernationella gemenskapen. Det jag en gång såg som en skön dröm — en övernationell kyrka — har jag upplevat som verklighet genom den väckelse, som nu går över världen och som fått sitt namn efter den vackra stad vi nu är samlade i. Vi behöver en ekumenisk rörelse, som samtidigt får grepp om världen och den enskilda människan och reser kyrkans valv över en övernationell församling.»

(Ur ett föredrag vid Life and Work-kongressen i Oxford juli 1937.)

Ärkebiskopen av Canterbury:

»Denna rörelse gör uppenbarligen, vad Kristi kyrka överallt borde göra. Den förvandlar människors liv — och ger dem en brinnande iver att dela med sig till sina medmänniskor, vad Gud har givit dem.»

Metropoliten av Indien, Birma och Ceylon, dr Foss Westcott:

»Jag har förstått, att man kan svika sin viktigaste uppgift, nämligen att vara livsförvandlare. Att taga denna uppgift på allvar är den maning Oxfordgruppen riktar till världens ledare i våra dagar, och jag är övertygad om att det kommer att bli värst för dem själva, om de icke följer dem.»

(Dr Foss Westcott, synes på bilden nedanför till höger tillsammans med vänner från Birma och Ceylon.)

Ärkebiskop Nathan Söderblom:

»Ni arbetar med det enda som verkligen betyder någonting i religion och liv, Kristi absoluta herravälde i våra hjärtan, ord och gärningar. Ett liv förvandlat säger mer än massor av predikningar.»

Telegram till dr Frank Buchman den 29 maj 1931.

RYCKER UT

Ett skotskt lag på
marsch vid New
Enlistment Camp,
Birmingham,
påskan 1937.

”VI GÅ TILL STRIDS OCH GLADE ÄRE”

HÄROLDER FÖR EN NY VÄRLDSORDNING

KONST

Helge Zander

PRESS

Arthur Baker, Times' ledande parlamentärförent och ordförande i verkställande utskottet av den engelska Publicistklubben, en av de många, som arbetar för att föra pressen in under Gud.

RADIO

Vivian New

Vad världen läser, ser och hör i dag formar världen av i morgon. Som en oavbruten ström söker sig radio, press, litteratur in i varje hem, varje kontor, varje bondgård och skola; de präglar oss mer än vi själva anar. De ger oss våra åsikter om mat och moder, om in- och utrikespolitik. De kan framkalla det bästa eller det sämsta i oss. Inspirerade av Gud kan de skapa nya folk.

Var och en av oss är ansvarig för åt vilket håll dessa starka krafter arbetar. Ett folk har den press, den film, den teater, den radio det förtjänar. Önskar allmänheten positiva nyheter, måste den kräva att få dem, och varje dag själv skapa sådana. Som en flod stiger nu den allmänna opinionens krav på sådant nyhetsmaterial.

På denna sida synas en del människor, vilka jämte många andra över hela världen skapar en ny måttstock för sina konstater och yrken. Tidskrifter och dagliga tidningar har observerat den vändning, kulturströmmen börjar ta.

Press, radio, konst och förströrelser, styrda av Gud, kommer inte bara att skapa nya folk utan också att vara härolder för en ny världsordning.

MUSIK

»Förvandlad musik kan förvandla människor», säger kompositören Vilfred Kjær

LITTERATUR

Sven Stolpe

Harry Blomberg

FILM

Scoville Wishard, Washington, D. C.

NYA MÄN – NYTT ARBETSLIV

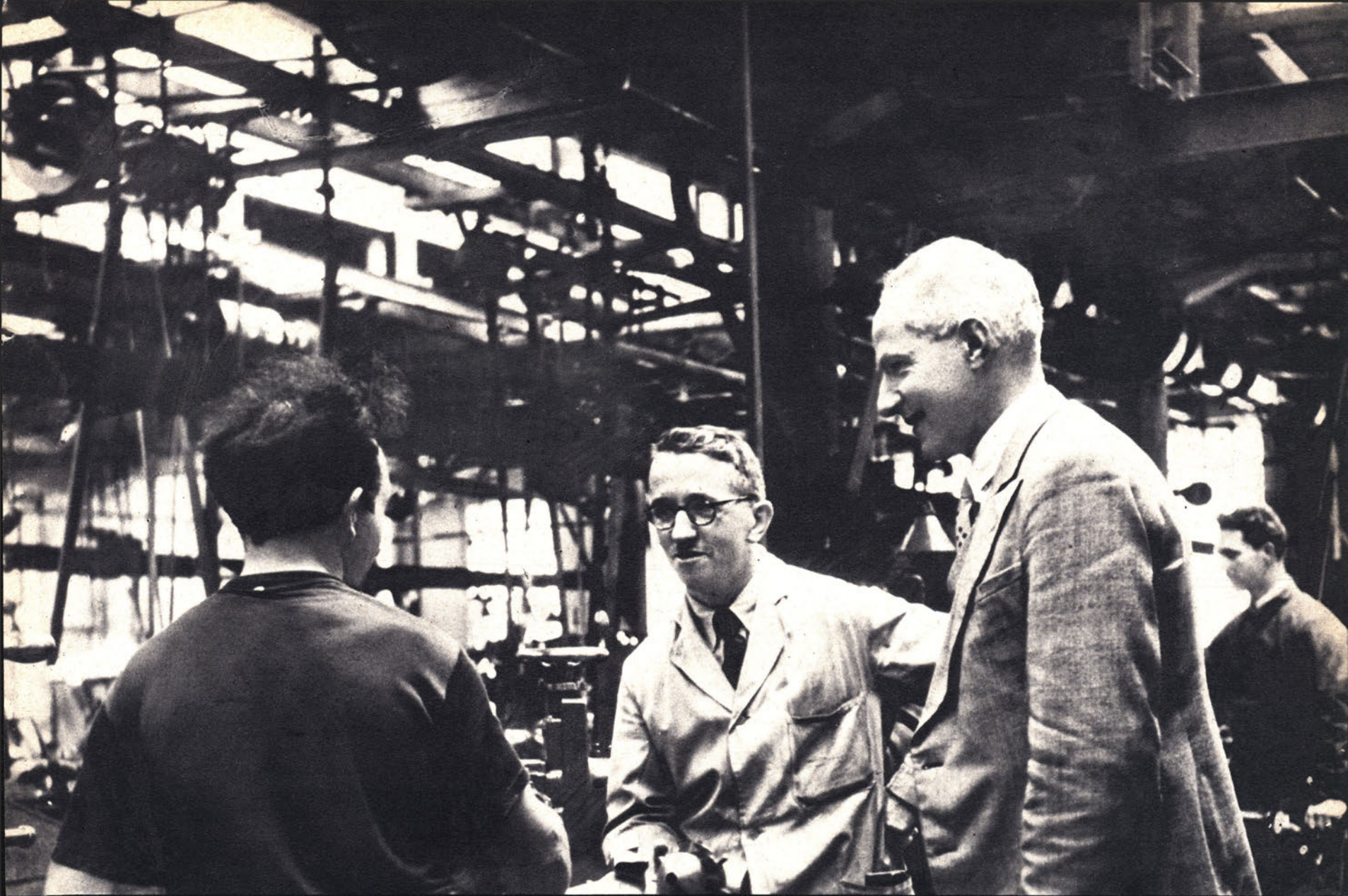

Strejk och lockout

INDUSTRIEN HAR GLÖMT...

Arbetslöshet, tröstlöshet

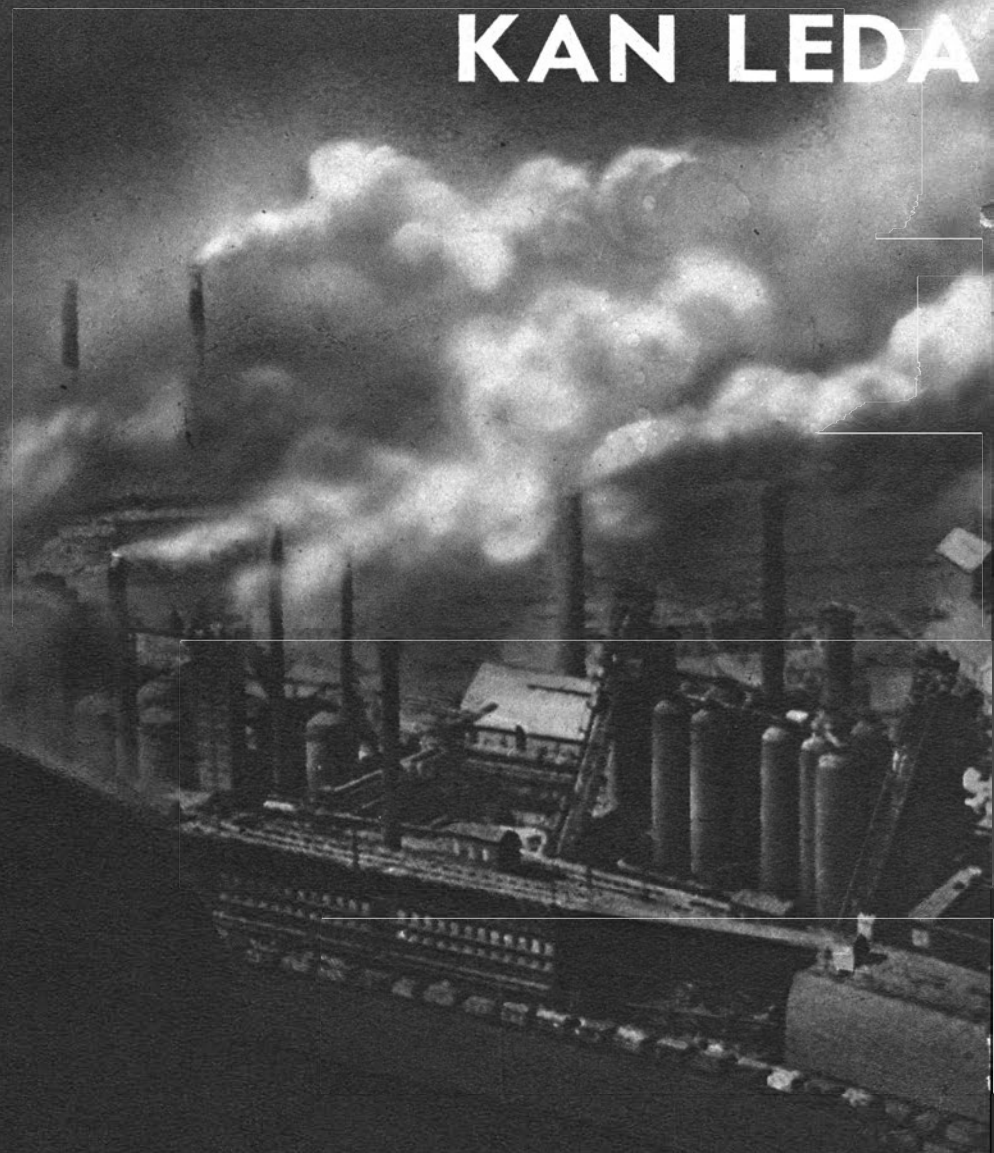

...ATT GUD HAR EN PLAN

Dessa män representerar den nya gemenskap i industrilivet som uppstår, när arbetare, arbetsledare och kapital börjar samarbeta under Guds ledning. Industriens problem är industri-folkets egna problem. Först när industriens människor blivit frigjorda från sina egna problem och ställt sina liv och sitt arbete i förvaltartankens ljus, kan industrilivet rätt fungera. Detta är den verkliga industriella revolutionen.

ARBETARE LE KAN LEDA

En textilfabrik

»Er fabrik är en av de största i branschen, och ändå förorsakar ni oss minst besvär. Vad kan det bero på?» frågade sekreteraren i den danska textilfabrikantföreningen en fabrikant i Köpenhamn.

»Det beror på att jag har funnit lösningen på mina personliga problem — bekymmer, isolering och bristande förståelse för familj och medarbetare», var svaret. »Den nya glädje, som jag hade fått in i mitt hem, önskade jag också få i min stora familj — fabriken. Gud visade mig, att det var själviskt att tänka på mitt folk endast som fabriksarbetare. Jag stoppade en dag maskinerna och berättade för mina arbetare, på vilka punkter jag hade brustit som människa och arbetsgivare, och hur jag hade börjat på nytt. Och den ena efter den andra kom fram till mig för att tala med mig som en god vän. Nu tillhör fabriken inte mig, inte heller arbetarna, utan Gud. Vi är som en stor familj nu, som Gud håller i arbete och som arbetar tillsammans med Honom.»

En av arbetarna sade: »Orsaken till vår stora glädje är, att vi får vara med om att skapa någonting, som har betydelse för vårt land.»

»Den anda, som råder i denna fabrik», sade sekreteraren för textilfabrikantföreningen, »löser industrilivets allvarligaste problem, inte bara i Danmark utan i hela världen.»

INDUSTRIEN

En representant för gruvarbetarfackföreningen i Wales: »Jag hatade arbetsgivarna, men det var en arbetsgivare, som hjälpte mig att finna glädje och nytt hopp genom Oxfordgruppen. Nu arbetar jag hårdare än någonsin för att skapa goda villkor för arbetarna — men jag inser klart, att om jag vill ha bra villkor, måste jag skaffa bra folk.»

»Min Gudsupplevelse har givit mig tillbaka tron på människorna och på demokratins framtid. Sveriges uppgift är att visa världen en gudstyrd demokrati, där Kristi krav på absolut ärlighet, absolut renhet, absolut osjälviskhet, absolut kärlek är varje enskilds partiprogram.»

Thure Oskarsson. Brevbärare. Ordförande i socialdemokratiska arbetarkommunen, Stora Tuna.

»Nytt hopp för nöddistrikten och för arbetarrörelsen — det är, vad Oxfordgruppen gett mig. Den kommer att revolutionera samhället», säger rådmann W. J. Locke, borgmästare i Newcastle-on-Tyne 1935—36. W. J. Locke började som arbetare i en kolgruva och har i tjugufem år varit en av de ledande i gruvarbetarfackföreningen i England.

Fru Catherine Locke, stadsfullmäktig i samma stad, tillägger: »Som medlem av arbetarrörelsen anser jag, att det inte kan bli något slut på den förfärliga oro vi lever i, förrän alla samhällslager böjer sig för Guds skiljedom.»

DDA AV GUD VÄRLDEN

HAR ORDET

Ernst Roos (närmast t. h. på bilden å sid. 31) järnbruvsarbetare: »Jag försökte hata mig fram till en livsåskådning och till tron på en materiell revolution. Jag blev förvandlad, och jag ser nu, att endast en andlig revolution, som börjar inifrån, är genomgripande nog för att verkligen tillfredsställa industriens och människornas behov.»

»Frigjord från personliga problem har jag upplevt att stå framför min arbetsgivare vid förhandlingsbordet och med fullt förtroende kunna föra mina kamraters talan utan att vara besvärad av att ha mina nävar knutna i byxfickorna. Det är en skön känsla att söka finna människan på den andra sidan förhandlingsbordet och finna det, som man söker.

För mig finns ingen annan väg ur det kaos, som världen av idag uppvisar, än att jag skall efter måttet av min förmåga skapa gemenskap i familjen, i kamratkretsen, i industrien, emellan stad och land, och fullständig gemenskap i hela landet. Ute i världen håller man Sverige för en idyll, en liten oas att vila ögat på. Vi som lever här, vet att det fattas en hel del i idealstaten. Må vi se till att ge de övriga folken det, som de väntar sig få av 'Ljuset från Norden'.

Nytt livsmod, arbetsglädje, lugn förtröstan för morgondagen har jag fått av Oxfordgruppens budskap. Tänk, om vi kunde skänka världen detta!»

Helge Nyström, valsverksarbetare, (t. v.).

Ett rederi

»Frukatan är industriens verkliga problem. Jag kunde inte befria mitt folk från frukatan, så länge jag själv helt behärskades därav», sade chefen för rederiet vid ett av de stora amerikanska oljebolagen. »För tre år sedan hade vi en stor arbetskonflikt. Våra sjömän strejkade i fem hamnar samtidigt. Jag var rädd — både för pengarna och för livet — och skaffade mig en livvakt. Arbetskonflikten slutade med stora förluster för båda parterna.

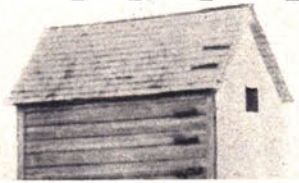
Senare lät jag Gud ta ledningen i mitt liv, och min frukatan försvann. Jag upptäckte min egen själviskhet och hänsynslöshet mot mitt folk. Arbetarna började lägga märke till en större lojalitet hos ledningen. Praktiskt visade sig detta i högre löner och bättre arbetsförhållanden.

Under den sista storstrejken frågade jag några av våra arbetare, vad det var, som enligt deras uppfattning var den verkliga orsaken till konflikten. 'Det är frukatan', sade de. 'Det är inte lönerna eller arbetsförhållandena vi klagat på.' De kände, att det hade uppstått ett ömsesidigt förtroende, och inte ett enda fartyg stoppades.

Senare sade Gud en morgon till mig, att jag skulle höja lönerna med 75,000 dollars om året. Vårt folk hade redan sina löner reglerade efter fackföreningstarifferna. På så sätt kom våra företag ut ur konflikten med högre löner och utan tidspillan.»

PÅ LANDET

1 För fem år sedan reste en duktig ung kanadensisk bonde, som hette Bob Muir, till den lilla staden Leduc i Alberta för att för första gången råka Oxfordgruppen. Den kvällen gick det upp för honom, att han kunde bli den man han alltid hade drömt om att bli, bara han var villig att betala priset. Han gjorde det med glädje. Snart fick han med sig sin hustru och sina tre barn på experimentet att sköta sin gård under Guds ledning. »Vi har haft hagel, frost och torra, så gården har inte gått ihop de sista fem åren,» säger de, »men den anda vi här i hemmet står emot alla slags väder. All fruktan för framtiden försvann, när våra personliga problem blev uppräckt med roten. I vår stilla stund på morgonen får vi ett praktiskt program för dagens arbete på gården.»

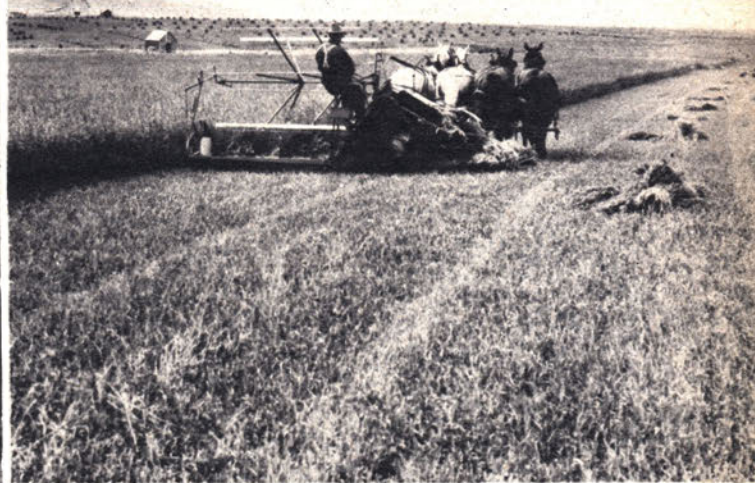

2 För fru Muir har hushållsarbetet blivit en ren fest. »Om den här gamla spiseln kunde tala, så skulle den sannerligen ha mycket att berätta,» säger hon. »Inte mindre än sjuttio människor på en vecka har varit här i köket för att höra om Oxfordgruppen.»

»Alltsammans tillhör Gud, och jag är Hans förvaltare,» säger Bob. »Jag fick ledning att överlåta de här fyra tunnlanden åker till en av lantarbetarna här, så han kunde sätta i gång med ett hönseri.»

3 Bob och hans broder Don diskuterar planen för en andlig revolution i Clearwater-distriktet. Don fick också ledning att hjälpa sin statare. De skaffade honom en jordbit och hjälpte honom att bygga detta lilla hus.

4 Bobs förvandling har satt märken efter sig långt utanför hans egen trakt. Han har rest med oxfordteams och har använts till att förvandla människor i östra Kanadas industri- och jordbruksdistrikt. Om jordbruket säger han: »Det är inte bara naturen, som vållar bonden svårigheter — det är lika mycket den mänskliga naturen. Har man en vanvårdad, förfallen gård, har man bara en sak att göra, om det skall bli något av — det är att göra en ordentlig upprensning. Det, som gäller gården, gäller också för bonden. Och det, som gäller bonden, gäller hela landet.»

I STADEN

EN NY SAMHÄLLSORDNING

håller på att skapas i Londons East End genom enskilda människors livsförvandling. I hjärtat av en milsvid stenöken av tröstlöst gråa gator och sotiga fattigkvarter ligger West Ham — känt inte bara för sitt fotbollslag utan även som den engelska socialismens vagg.

I denna atmosfär av nöd och politisk jäsning levde Bill Rowell (t. h.). Arbetslös sedan flera år hade han alltid svårt att skaffa bröd till sin fru och deras fyra små barn. När så ett av dessa dog av undernäring, greps Bill av klasshat och fylldes med bitterhet mot samhället. Till hela sin läggning var Bill Rowell redan då en kämpe och ledarnatur. Vid ett tillfälle försvarade han i tio dagar en barrikaderad hyreskasern mot polisen. Trettioett år gammal representerade han 420,000 arbetslösa på den engelska fackföreningskongressen. Hans eget understöd gick emellertid åt till sprit, tobak och vadhållning, och han grälade ständigt med hustru och barn. Han låg i strid med samhället men led nederlag i kampen med sig själv.

»Jag har alltid varit revolutionär», säger Bill. »Partiprogrammen

struntade jag i, och jag ansåg, att enda sättet att uppnå eftergifter var att slåss för dem. På den tiden kände jag ansvar endast för West Ham, men numera, när jag står i Oxfordgruppen, känner jag ansvar för hela mitt land och för världen.

Handlingskraftig osjälviskhet måste ingå i varje människas program, vare sig hon är arbetslös eller hennes inkomster räknas i tusentals pund. Arbetare och arbetslösa i West Ham har genom Oxfordgruppen kommit att klart se sin möjlighet att förverkliga detta program och därmed få ett mål för sitt liv. Nya skapande krafter har frigjorts hos män och kvinnor, som upplevat Kristus i sina egna liv, i och med att de på sig själv tillämpar hans fyra absoluta krav — ärlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek.

Förr var jag arbetslös. Nu ger mig Guds ledning i mina stilla stunder full selsättning, då jag genom livsförvandling arbetar för ett nytt samhälle. Jag har ingen fritid mer, men är alltid fri.

Gud gav mig inte blott ett nytt liv utan också ett nytt hem. Nu är förhållandet mellan mig och de mina alldeles nytt, och min hustru (t. v.) arbetar med i revolutionen. Barnen sjunger nu, och under Guds ledning räcker pengarna mycket längre.

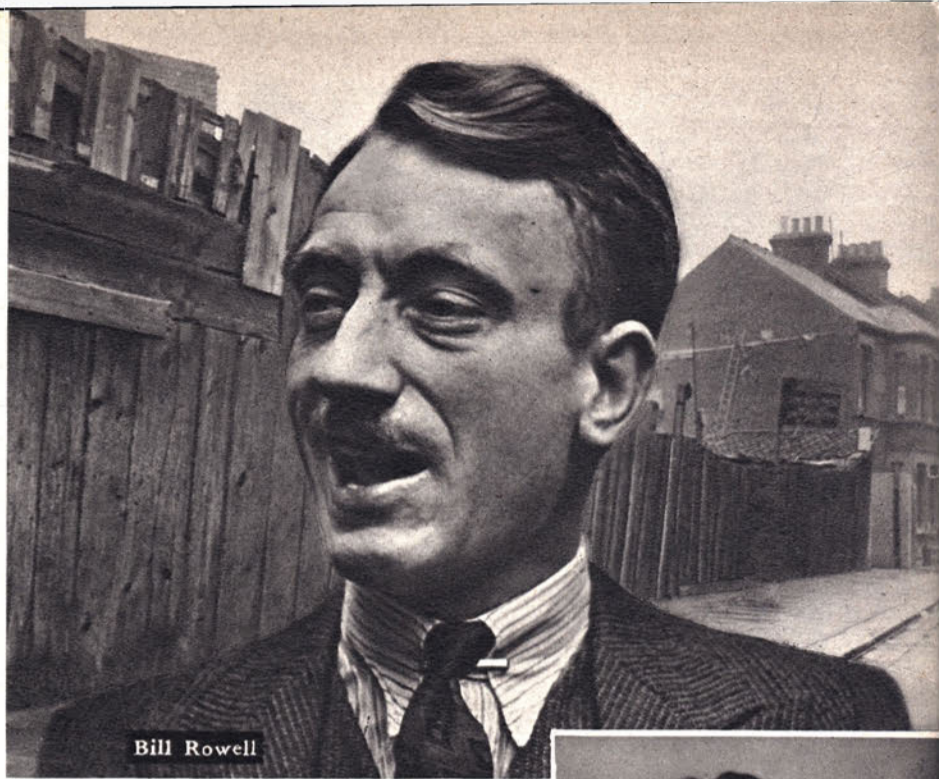
Jag ser lösningen på de ekonomiska frågorna i detta ord: »Den som älskar nog, han ger nog, och får nog.» Detta kan aldrig realiseras, om inte vi arbetare i West Ham och annorstädes i landet tillämpar detta krav i våra egna liv. Världens sjukdom beror på själviskhet, och den som vill komma med botemedlet, måste först själv vara fri från själviskhet.

Nyligen samlades hos mig ett dussin av oss, huvudsakligen arbetslösa, för att komma underfund med hur vi i våra liv och hem skall kunna förverkliga denna lösning. En av oss, Tod Sloan (längst t. v.), var en gammal agitator, som i fyrtio år kämpat för sin klass. Genom Oxfordgruppen återuppbyggdes hans eget hem; murarna mellan honom själv och hans hustru och barn föll. Han är förvissad om att man på samma väg kan avlägsna murarna mellan klasserna, och att detta kan bli grundvalen för ett nytt klasslöst samhälle.

Vi har redan bevis på detta, då män och kvinnor i hög samhällsställning letts till att arbeta sida vid sida med oss. En ung aristokrat i inflytelserik ställning, Miles Phillimore (närmast t. v.), kom och bodde hos mig i slumkvarteren (min gästsäng består av två stolar i köket). Han sade, att han kom dit, därför att han insett, att också han måste ta sin del av ansvaret för samhället; därför ville han samarbeta med mig.

Många av våra stadsfullmäktige har redan beslutat att ställa också hela det kommunala arbetet under Guds ledning. I ett av stadshuset har ordföranden avskilt ett rum, där stadsfullmäktige ur alla partier kan samlas för att i stilla stunder finna Guds plan för de hundra tusen hem, för vilka de bär ansvaret.

Vad som ger resultat i West Ham skall ge resultat överallt i världen.»

Bill Rowell

BILL JAEGER kom till West Ham med en så glödande tro på Guds plan för samhället, att den även fick andra att fatta eld.

Doris Rowell

Miles Phillimore

Tod Sloan

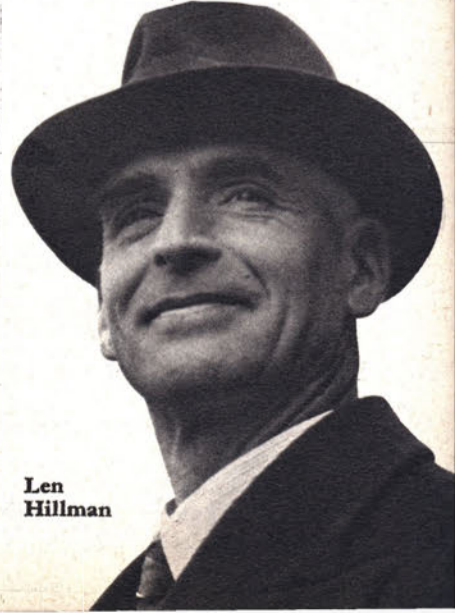
1. West Ham ligger ett stort kvarter med 800 familjer. Jock Walker (nedan t. v.), tegelläggare, arbetar där, och vicevärden, Len Hillman (nedan t. h.) är hans förman. »Förr hatade jag Len», säger Jock, »men så fick jag en vacker dag se, att han var förändrad, och undrade, hur det gått till. Så talade han ärligare om sig själv med mig än någon annan i hela mitt liv. Jag hade det trassligt hemma, och min hustru och jag stod inför skilsmässa. Men Len visade mig, att det fortfarande fanns en möjlighet för mig att få en rätsida på saken, bara jag lät Gud ta hand om kontrollen och var villig att vara alldeles ärlig. Så kommer det sig, att jag har den man, som jag förr gick och hatade, att tacka för min lycka och mitt nya hem.» Len sköter allt sitt arbete under Guds ledning, och han har kunnat få två hundra alltför uppskruvade hyror nedsatta; men vad mera är — han som förr gick och tog upp hyrorna utan att alls bry sig om, hur hyresgästerna hade det, har nu fått se mer än 100 hem i distriktet förvandlas på samma sätt som nu Jocks.

Jock Walker

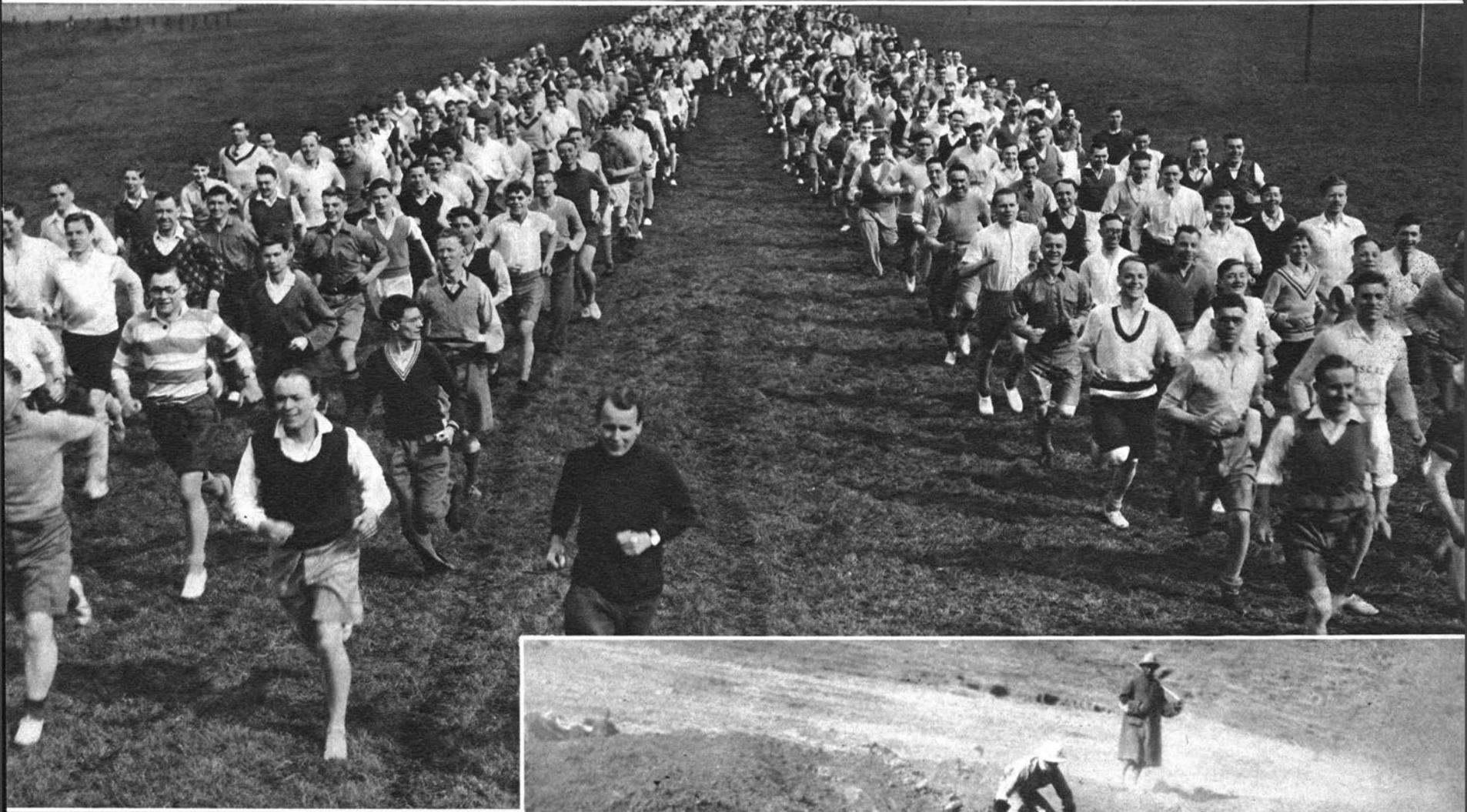
Jock Walkers hustru och dotter

Len Hillman

UNGDOM TAR ANSVAR FÖR SITT LAND

1937 samlades i Birmingham 2000 unga män från alla jordens hörn (ovan och nedan samt sid. 24—25). Genom personlig frigörelse beredda att omskapa världen stod de enade i stark gemenskap. De insåg, att ett folks värsta fiender är materialism och moraliskt förfall, och beslöt att icke tolerera själviskhet, råhet och försumpning i sitt eget liv utan i stället leva ett normalt liv under Guds ledning. Sådana unga människor i högsta fysiska och moraliska form gör skäl för namnet sanna fosterlandsvänner: de kan lösa sina lands problem och återge världen dess jämvikt. — Sydafrika ställdes nyligen inför ett allvarligt nationellt problem. Genom hänsynslös utsugning av jorden utan tanke på framtiden kom landet på många håll — särskilt i Natal — att uttorka (t. h.). En ung banktjänsteman från Pietermaritzburg fick ledning att samla ett lag av ingenjörer, arbetare, studenter och kontorister. Dessa satsade villigt sina ferier för att uppföra en dammbyggnad, som kunde lämna vatten åt ett helt distrikt. De arbetade tillsammans med lantbrukarungdomen, vit och svart sida vid sida. Journalister kom resande för att skriva om det äventyrliga företaget och intygade sedan med en mun, att endast denna anda av villigt samarbete kan lösa Sydafrikas sociala och ekonomiska problem.

FOLKHÄLSAN KRÄVER...

LÄKARNA HAR ORDET

Folkhälsan.

»Omkring tredjedelen av alla patienter lider av fysiska åkommor, som kan föras tillbaka på moraliska och själsliga nederlag. Enligt mina egna erfarenheter är jag säker på att Oxfordgruppens budskap ger svaret. Jag bygger mitt påstående på det faktum, att jag har sett en häpnadsväckande förbättring i hälsotillståndet, när patienten vunnit seger över t. ex. fruktan, avund eller bekymmer.»

Överläkaren dr Loring T. Swaim, Boston. Föredragshållare på internationella reumatikerkongressen, Lund 1936.

Psykiatriker.

»Oxfordgruppen har genom sitt eget exempel hjälpt oss att bekänna våra synder och be om förlåtelse vid korsets fot. När vi bekänner våra synder inför Gud i närvaro av en annan människa och får förlåtelse för dem under bön, sker det ett under. Jag törs säga, att fler djupliggande problem i mina patienters liv har dragits fram i ljuset och fått lösning på detta sätt under det sista året än på alla de andra tjugufem år jag praktiserat som läkare.»

Dr Alphonse Maeder, psykiatriker, Zürich.

Delning och världsfred.

»Ju mer jag tänker på Oxfordgruppen, desto viktigare framstår dess arbete för mig, när det gäller att lösa konflikter hos enskilda individer och mellan folken.

Det är viktigt, att delningen blir grundlig, ty egoismen har djupa rötter. Överlåtelse till Gud är motsatsen till egoism. Det är detta, som gör dr Buchmans arbete till sann vetenskap. Det är det enda medlet att förvandla förhållanden, som inom sig bär brodden till krig.»

Dr William Brown, lektor i psykologi vid universitetet i Oxford.

Alperna med sin höga luft och härliga sol är för dessa ungdomar i S:t Moritz inte bara platsen för rekreation och nöjen, utan här har Schweiz fått en förpliktande möjlighet att leda människor till andlig förnyelse.

Dr Loring T. Swaim

Samhället och sexuallivet.

»Den lösläppta sexualdriften verkar alltid nedbrytande och ödeläggande för personligheten och därmed även för mänsklig kultur över huvud taget... De upplösande makterna är i vår tid så starka på alla områden och inte minst på det sexualetiska, att enligt min övertygelse den enda makt, som i längden kan sätta en spärr för dem, är en stark och levande kristen tro, sådan som den, till vilken Oxfordgruppen har hjälpt mig och många andra. Endast den ger oss ett absolut livsvärde, som är överordnat allt annat.»

Efter ett föredrag av dr Gerda Kjellberg, praktiserande läkare, läkare vid sjukhuset S:t Görans poliklinik för hud- och könssjukdomar hos kvinnor samt vid Stockholms stads sexualhygieniska poliklinik.

Livsföringen bestämmer hälsan.

»Ingen lever psykiskt eller fysiskt så som han skulle, och läkarna vet, att de sjuka mycket hellre tar medicin än de följer de råd man ger dem om hur de skall förändra sin livsföring.

Framtidens medicin kommer inte att nöja sig med att ställa diagnosen på och sedan bota sjukdomar och skador; den kommer också att under lyssnande till Guds ledning upptäcka och ändra på de fel i livsföringen, som förorsakar det onda.»

Dr Paul Tournier, läkare i Genève.

Nästa tekniska framsteg.

En stor del av en läkares arbete gäller behandlingen av känslorubbningar, beroende på fruktan och ärelystnad. Trots alla våra oerhörda tekniska framsteg har dessa problem ännu förblivit olösta. Endast en ny generation läkare, vilkas arbete bygger på en omedelbar personlig kontakt med Gud, kan garantera en verklig folkhälsa. Det är detta jag är Oxforduniversitetet mest tacksam för. Jag tror, att universitetets motto (Dominus illuminatio mea) fortfarande är det bästa hälsoreceptet.»

Dr Jack Brock på en mottagning i Rhodes Hall, Oxford, den 5 mars 1938, omedelbart före hans avresa till Sydafrika, där han skulle tillträda befattningen som dekanus för medicinska fakulteten vid universitetet i Kapstaden. Dr Brock är 34 år gammal och en av de yngsta män, som någonsin erhållit en sådan universitetsbefattning.

... BEFRIADE MÄNNISKOR

DIALOG I GARAGE

Per: Här ska du få se en kärra, som behöver grejas. Motorn osotad och ingen olja — undra då på att det har gått på tok! Tänka sig, att det finns så mycket folk, som tror, att dom kan hålla på och köra i evighet utan besvär; bara kärran är tvättad, så den skiner, är allting bra. Innan stora smällen kommer, tycks dom inte ha en aning om hur sånt där hindrar kärran att gå. Jag känner till det där, jag har gjort precis likadant själv — ja, värre än så, om jag tänker på mitt eget liv. Och det var värre än när det gällde kärran.

Pål: Vad menar du egentligen med det där om ditt eget liv?

Per: Jag menar bara — så länge jag ville klara hyskan alldeles själv. Men så kom en vacker dag, då jag måste lära mig att dela det med andra...

Pål: »Dela det?» Vad är det du »delar» för något? Dina pengar, din cigarett, din lutfisk?

Per: För all del — men det är andra saker, som måste komma före. Att dela betyder för mig att vara absolut ärlig, absolut öppen mot någon. Det betyder att inviga honom i mina bekymmer och mina fel, i allting som ligger och jäser i skallen på mig, och som jag sannerligen inte skulle vilja ha visat på biografduken inför allt folket.

Pål: Och på det där viset går du omkring och biktar dig för alla människor? Nej, tack ska du ha! Det är verkligen ingenting för mig. Vad ska det tjäna till att trumpeta ut på gator och torg alla dumheter man har gjort?

Per: Sakta i backarna! Det gäller inte alls det. Jag gjorde så, därför att jag ville bli en annan. Och då gick jag inte till vem som helst, utan jag måste få tag i en vän, som jag absolut kunde lita på, och som verkligen såg ända ner till botten i just den saken. Jag berättade allt jag hade på hjärtat för honom, rena rama sanningen. Då kom all smörja fram, som jag gick och drog med, och som jag försökte gömma bakom skrävel, därför att jag skämdes. Jag talade om för honom, hur jag försvårade livet för mina grannar, och hur jag, så fort det hände mig någonting, bara drog ner rullgardinen, så att jag kunde bevara skenet. När nu allting skulle fram, fick jag se, vad jag var för en kurre, och det var kusligt; men Gud kom in i mitt liv, och det var han, som gjorde resten. Jag lät honom sota motorn och ta ratten!

Pål: Och nu går din motor av sig själv, va? Du sitter där med armarna i kors, förstås, och bara låter det rulla! Verkligen mycket bekvämt. Men inte går sån't där i mig, var säker på det!

Per: Lugn, lugn — det är inte alls frågan om att sitta och dåsa. Så fort Gud lägger sig i saken, blir det jobb för oss alla, och är man en ordentlig karl, så vet man, vad man ska göra med sin dag. Efter den stora upprensningen är jag mycket klarare i skallen och arbetar dubbelt så fort som förr, och jag förvandlar mina vänner till på köpet. Ty, du förstår — om du går och visar andra människor alla de ruskigheter, som du har sluppet ifrån, så börjar de också sota sina vagnar... Gud rensar upp dem, och så blir det deras tur att dela med andra.

Tänk dig själv, vad det kan komma att betyda i industrilivet! Tror inte du också, att det här skulle vara mycket bättre än alla de ekonomiska och sociala stridigheter, som man talar så mycket om? Arbetsgivare och arbetare beslutar sig för att tillsammans bygga upp en ny värld, och att inte längre bry sig så mycket om sitt privata ägg och sin sårade fåfånga, att glömma klasshat och att riva ner de murar, som de förskansar sig bakom. Det behövs bara, att det kommer en enda människa (kanske jag, kanske du), som gör vad Gud säger honom, att han ska göra, som erkänner, att han har gjort fel, som börjar älska andra människor litet mer än sin egen bekvämlighet — och du ska få se på andra bullar! På momangen kommer det andra med, och sedan kommer de i massor. På den vägen kan man komma fram till ett nytt system — särskilt om vi kommer överens om att realisera Guds plan i alla land och att tillsammans återuppbygga världen i stället för att ligga där rädda och lurpassa och förstöra allting för varandra.

Pål: Men om folk inte har lust att dela något, hur går det då?

Per: Ja, då blir det sådana människor, som du ser överallt — de ränner på gatorna, de hetsar varandra på börserna, de lever rövare i parlamenten och regeringsbyggnaderna, och de fyller tidningsspalterna: de är på jakt efter en lösning. De jagar den på dårhus och på slagfält. De tänker ordna världens affärer, men de kan inte rycka upp egoismen och hatet med rötterna. Det är hjärtat på folk, som man måste förvandla. Därifrån är det, som fruktan, avundsjuka, lystnad och begär kommer, som föröder ett lands liv. Men att dela betyder att läka ett folks sår och att få blodet, som behövs för livet, att cirkulera.

Pål: Ja, det har du verkligen rätt i, det är just vad vårt land behöver. Och jag med — eller hur?

Per: Ja, det kan du vara säker om. Och vi får inte vänta på att andra ska göra början. Det är bara att kasta sig in i det, båda två — gasen i botten — och visa vårt land, vad delning är för någonting.

DAG-

FREDAG

Vaknade på galen sida i morse. Märta påstod, att jag säkert skulle missa tåget. Inte alls, sa jag. Hon fick rätt. Hade nätt och jämnt hunnit innanför dörrn, när chefen kom. Hela dagen var som förgjord. Bara jäkt. Hade gjort upp att äta lunch med en karl, men kom för sent. Fick jobba på övertid. Den där Nilsson är verkligen alldeles omöjlig. Jag vet inte, hur det kommer sig, men det finns somliga dagar, då allting går på sned. På hemvägen köpte jag en tidskrift, VÄND STRÖMMEN, i stationskiosken för att ha något att läsa på tåget. Den handlade om Oxfordgruppen. Det var visst det Erik, som bodde i huset bredvid oss förra året, var så intresserad för.

Bläddrade igenom häftet flera gånger i kväll och visade det för Märta också. Tänkte, att det kunde vara bra för henne och roligt för barnen att titta i.

LÖRDAG

Lustigt sammanträffande i morse. Mötte vännen Erik, som jag inte sett på över ett år. Han såg flera år yngre ut. Frågade honom, om han kände till Oxfordgruppen, och om han inte hade haft intresse åt det hållet. »Jo, det kan du lita på,» sa han, »men intresse är inte rätta ordet. Jag är *med* där, med hull och hår, och det är enastående...» Jag sa, att jag

BOKSBLAD

tyckte det lät lustigt, och föreslog, att han skulle ta sin kärra och titta bort till oss ett slag på eftermiddagen. Han sa, att nu hade han ingen bil längre utan familj i stället, men han skulle komma med buss. Han kom vid sextiden och hade Eva med sig. Hon kom stortat överens med Märta; det är säkert väldigt bra för Märta. Kanske Eva kunde få henne att tänka litet mera på mig och huset.

Erik berättade en massa om sig själv. Sa, att det där, som Oxfordgruppen kallar för »delning», helt enkelt är att vara ärlig mot sig själv på ett sätt, som hjälper andra. Han kom hela tiden tillbaka till det där att ha en »stilla stund» och sa, att Gud kunde tala till mig, om jag satte mig ner och lyssnade. Jag sa, att jag just nu inte var vidare kontant med Gud.

Erik har faktiskt förändrats — till det bättre. Han ser mycket piggare ut och säger själv, att det beror på att han inte har några bekymmer längre.

SÖNDAG

Vaknade tidigt i morse. Lustigt, att Erik verkligen kunde sitta och berätta för mig om hur han lurade försäkringsbolaget. Det första jag kom att tänka på i dag på morgonen var den där reseersättningen jag fick ut i fjol. Har inte haft en tanke ditåt på månader. Får försöka glömma bort det igen.

Märta kom ut, när jag gick och klippte gräsmattan. Hon sa, att hon haft en väldigt trevlig pratstund med Eva, medan Erik och jag upplivade gamla minnen.

Hon sa, att hon verkligen skulle vilja ha det som Erik och Eva. Hon undrade, om vårt äktenskap var så värst lyckat, när allt kom omkring. Hon sa, att hon var ledsen att hon tjatat på mig om allting och att hon hade blivit så arg på barnen nyligen. Lovade, jag skulle försöka komma tidigt hem från kontoret i morgon.

MÅNDAG

En sån dag! Ringde upp Erik och frågade, om han ville luncha med mig. Han kom, och jag sa, att Märta skulle försöka träffa Eva lite oftare, och att jag trodde, det skulle göra henne rätt gott. Och då sa han: »Hur skulle det vara, om du själv försökte göra något åt det?» »Åt vad då?» sa jag. »Åt det, att Märta inte är lycklig.» Jag påpekade, att det inte var mitt fel. Han frågade, om jag hade haft någon sån där stilla stund, och jag svarade, att jag nog hade funderat ganska skarpt. Han frågade mig, om jag inte höll med om att det nu för tiden var klen beställt med ärlighet och kärlek och sånt där. Jag sa, att Nilsson på kontoret verkligen inte var lätt att ha att göra med. Han sa: »Och hurdan är du själv hemma?» Jag erkände, att jag kunde vara litet retlig då och då. Det blev en liten paus. Men sedan började han berätta, hurdan han hade varit hemma och på kontoret, innan han blev förvandlad. Jag kände mig litet bakom, för jag begrep, att jag hade burit mig åt som en knöl mot Märta. Erik sa, att jag var en jätteegoist. Jag sa, att han kunde dra åt pepparn. Men naturligtvis hade han rätt i vad han sa. Gnodde som ett djur hela eftermiddagen för att glömma bort det.

Kom hem tidigt. Märta hade farit och hälsat på Eva. Erik ringde upp och föreslog, att han skulle komma över och äta middag här, så Märta kunde stanna kvar och prata färdigt med Eva. När vi hade ätit, började vi prata. Jag sa åt Erik, att han hade haft rätt i det där han hade sagt, och att jag gärna ville bli annorlunda. Han föreslog en stilla stund och sa: »Granska dig själv i ljuset av Kristi fyra krav: Absolut ärlighet, absolut renhet, absolut osjälviskhet och absolut kärlek. Då får du se dig sådan som du verkligen är, och kanske det där gammalmodiga ordet synd får någon mening för dig igen.» Jag skrev ner en hel lista saker om mig själv, som jag hade försökt förklara bort under årtal, och eftersom han hade varit ärlig mot mig, så gjorde jag likadant och var bottenärlig mot honom. Talade om för honom, att jag många gånger hade försökt bli annorlunda men aldrig lyckats. Han sa: »Nej, det är klart. Du hade behövt precis vad jag behövde — Guds kraft att rensa upp saker och ting inom dig och få ordning på dig själv. Det är vad korset betyder. Kristus dog för att göra den kraften tillgänglig för oss alla.» Jag förstod inte det där riktigt, och då föreslog han, att vi skulle be. Jag kände mig rätt enkel men ville till varje pris bli annorlunda, och så bad jag Gud, att han skulle ge mig den kraften och göra om mig. Kände inte något sensationellt. Men Erik sa, att det gjorde ingenting, för det var inte på känslorna det kom an utan på viljan.

Erik gick alldeles nyss. Märta kom in för flera timmar sedan och gick direkt upp och lade sig. Jag ska berätta alltihop för henne i morgon.

TISDAG

Det har varit en märklig dag i dag. Började med att göra det Erik hade föreslagit. Gick upp en kvart tidigare för att ha en stilla stund. Det första jag skrev

ner, var om reseersättningen. Det kostade mig hundra kronor att få det ur världen, men jag är glad, att jag gjorde det. Det var i alla fall en början. Chefen såg ganska förbluffad ut först, men när jag talade om för honom, varför jag gjorde det, önskade han mig lycka till. Och Erik hade sagt, att om jag gjorde, vad jag kunde, så skulle Gud sköta det jag inte kunde. Så tänkte jag på hur självisk jag hade varit mot Märta och skrev ner: »Säg till Märta, att du varit en jätteegoist. Att du har krävt kärlek och uppmärksamhet och beundran av henne hela tiden, och att du aldrig på allvar har givit dig själv till henne och barnen. Du har varit uppmärksammare mot ett par av flickorna på kontoret än mot henne, och du måste be om förlåtelse.» Jag gjorde det också, alldeles innan jag gick till taget, och sa, att jag skulle komma tidigt hem. Vi talade ut ordentligt, när jag kom hem. Vi kom fram med allt vad vi aldrig hade vågat säga varandra förr. För långt för att skrivas ned här.

ONSDAG

Märta och jag började dagen med en stilla stund. Vi behövde över en halvtimme för att dela med varandra alla de tankar vi fick. Vi såg, att barnens problem var precis desamma som vi själva hade haft i deras ålder, och att vi borde tala om det för dem. Märta var hänförd vid tanken på att också barnen kunde lyssna till Gud. Plötsligt kom jag att tänka på Nilsson på kontoret. Gud visade mig anledningen till att jag tyckte han var så svår. Det var därför att vi bägge två vill ha Lundströms jobb, när han slutar. Det måste jag tala om för Nilsson och bjuda honom och hans fru hit på supé någon kväll. Tänkte på hur fint det ska bli, när Nilsson blir förvandlad och vi kan samarbeta. Kanske hela kontoret kan komma med. Gruvade mig lite för att tala med Nilsson om det där, då jag kom till kontoret. Men när det var gjort, visade det sig, att han hade haft det precis på samma sätt. Jag kunde aldrig ana, att han var så pass mänsklig. Han och hans fru kommer till oss i morgon kväll.

Köpte en bibel på hemvägen. För vår stilla stund. Märta hade haft en strålande dag, och vi berättade för varann om allt, som hade hänt oss. Jag har aldrig förut vetat, vilken klämmig tös hon egentligen är.

TORSDAG, kl. 6 f. m.

Gud vill, att jag skall använda allt vad jag har till att bygga upp en ny värld med. Vårt hem skall vara ett centrum, där våra vänner kan bli förvandlade. Glad, att Nilssons kommer hit i kväll. Jag måste vara ärlig mot honom. Om jag är ärlig, blir han nog förvandlad.

Tacksam för att chefen tog det där med de hundra kronorna som han gjorde. Om han kommer med, får det betydelse för hela vårt industriliv; där har varit en hel del friktioner. Skall gå till direktörn och tala om vad som har hänt med mig. Skicka tillbaka de böcker, som jag har lånat och behållit. Fint, att barnen så fort förstätt det här med att lyssna till Gud. Tänk, om jag haft reda på det vid deras ålder! Världen har kört fast, men Gud har en plan. De enda kloka i en vansinnig värld är de, som låter sig ledas av Gud. Det här är en revolution och inget kafferep. Det kan bli den största revolutionen i historien, och genom den skall Kristi kors förvandla världen.

En Oxfordman tar vara på fristunderna.

BÖCKER, SÅNGER OCH GRAMMOFONSKIVOR

EN KRISTEN VÄRLDSREVOLUTION, Ronald Fangen, Bonniers, kr. 2,75.

DET NYA LIVET, Ronald Fangen, Bonniers, kr. 3,25.

NÄR MÄNNISKAN LYSSNAR, Cecil Rose, Nya Bokförlaget, kr. 1,50.

ENDAST FÖR SYNDARE, A. J. Russell, Nya Bokförlaget, kr. 4,75.

KOPPARSMEDEN ALEXANDER, Sven Stolpe, Bonniers, kr. 3,75.

VI MÅSTE BÖRJA OM, Harry Blomberg, Wahlström och Widstrand, kr. 5,50.

NYA LEDARE, Garth Lean & Morris Martin, Bonniers, kr. 0,60.

LIVET BÖRJADE IGÅR, Stephen Foot, Bonniers, kr. 4,50.

"BRIDGEBUILDERS" och "DRUMS OF PEACE", två Oxfordgruppssånger, Columbia FB 1486, kr. 2,50.

"THE OXFORD GROUP AND THE WORLD TO-DAY", en radioutsändning av Dr. Frank N. D. Buchman. Columbia DB 1675, kr. 2,50.

"BRIDGEBUILDERS", en Oxfordgrupp-sång med musik, 1 sh.

"NEW FRONTIERSMEN", temasång ur filmen "Youth Marches On", 1 sh.

"WISE OLD HORSEY" (se nästa sid.), 6 d.

Ovanstående sånger och grammofonskivor kan erhållas eller beställas hos alla musikhandlare.

Redaktionen av »Vänd Strömmen» önskar få tacka för de fotografier, som illustrerar denna publikation. Nedan angives sida för sida, varifrån fotografierna erhållits. I de fall då en enda sida innehåller fotografier, som härrör sig från olika håll, har i varje fall från vänster till höger uppifrån och ned angivits rad för rad, (åtskilda av tankstreck) varifrån de olika bilderna härleder sig.

Omslag 1, P.P. Omslag 2, Harold Burdekin. Sida 1, Detroit News. 2 och 3, Fox (3), Clyde H. Sunderland, Fox — P. P. (2), Fox (3), Victor Malmström, Fox (7), General Photographic Agency. 4 och 5, Central Press Photos, Ltd., W. W., K. V. C., N. P. F. — W. W., Neittamo Oy, L. N. A., — P. N., »March of Time», Fox. 6 och 7, Charles E. Brown, Heuschmann, K. V. C. — »Sport and General», W. W. — A. P. (2), P. N., W. W. 8, P. P. 10 och 11, F. J. Mortimer, P. P. (2), R. N. Haile, P. P. 12, Blumenthal, P. P. 13, Gillman and Soames, Oxford — P. P. (3). 14, P. P., S. A. R., P. P. — P. P., Agent General for British Columbia — P. P. (2). 15, Archives de Touring Club de France, Giraudon, Paris — P. P. — Kollar, Paris (2). 16, Ronald Proctor — diagonal, P. P. (2) — T. F., P. P. (2), Haile, P. P., Haile — P. P. (4) — J. M., Haile, P. P. (2) P. P. 17 diagonal: P. P., J. M.,

P. P. — Haile, P. P. (4) — P. P. (5) — Burdekin, P. P. (2), J. M. (2) — P. P. (5); J. M. — P. P., J. M. 18, N. T. B:s Billedavd. A/S, Oslo., P. P., Britannia & Eve. — Neittamo Oy, Helsingfors, Suomen-Matgat, Helsingfors. 19, Wilse, Greiber (3), E. Ryde, P. P. 20 och 21, F. C. B. H., N. P. F., T. F. — T. F. (2), W. W. — N. P. F. 22, P. P. (6). 23 Svenska Turistföreningen, Heilborn. 24 och 25, P. P. 26, G. Lee Steer, c/o »Times» London. 27, Exclusive News Agency. 28, P. P. — Sandels, »Yorkshire Evening News». 29, P. P. 30, K. V. C., — P. P. (2) — P. P. (2) — P. P. (2). 31, P. P. 32, A. P., P. P. 33, Max Kettel, Geneva. 34 och 35, P. P., Aero Films Ltd, Haile, — T. F., P. P. (3). 36, P. P. (4), 37, P. P. — P. P., C. P. R., — P. P. 38, Haile, P. P. 39, Graphic Photo Union, — P. P. (3). 40, P. P. — P. P. 41, P. P. 42, T. F. 44, P. P. 45, Fox — P. P. 46, P. P. (4). 47 Norman Parkinson. 48, T. F. Omslag 3, Svenska Turistföreningen.

Förkortningar.

P.P.—Positive Pictures; Fox—Fox Photos, Ltd; A.P.—Associated Press, Ltd; K.V.C.—Keystone View Co.; W.W.—Wide World Photos; P.N.—Planet News, Ltd; L.N.A.—London News Agency; N.P.F.—Nordisk Presse Foto A/S; F.C.B.H.—Foto Correspondentic Bureau den Haag; T.F.—Teknisk Foto, Köpenhamn; S.A.R.—South African Railways; C.P.R.—Canadian Pacific Railway; J.M.—Frk. Joan Muspratt.

WISE OLD HORSEY

Sjungen av en cowboy i Oxfordgruppens senaste film, "Youth Marches On".

MODERATO (A JOG-TROT) UKE in C F F GEORGE M. FRASER

SÅNG

PIANO

INTRO. Oh! I've got a wise old horsey. An'

times I've heard him say: "The trouble with the world is the folks that live in it. They've all learn'd to GET, An' they've

nev-er learn'd to GIVE in it; You'll nev-er build a world, A decent sort of world. You'll nev-er build a world that way.

CHORUS You'll nev-er build a world, A de-cent sort of world. You'll nev-er build a world that way."

Copyright, 1937, in all Countries by The LEW WEIR Music Co., London

Oh, I've got a wise old horsey,
An' times I've heard him say,
"The trouble with the world is the folks that live in it,
They've all learned to get, but they've never learned to give in it.
You'll never build a world, a decent sort of world,
You'll never build a world that way."

So I says to my wise old horsey,
"There's horse-sense in what you say,
We ain't very honest an' we ain't very lovin',
An' times we're pretty dirty, an' times we're pretty shovin',
But that's the way we're made, the funny way we're made,
An' I guess we gotta stay that way."

"You're wrong," says my wise old horsey,
"If you're willin' God'll change you right away.
He'll tidy up your life so your friends won't know
you,
An' He'll help you change the world by a plan
He'll show you,

But you gotta be willin' an' absolutely
willin',
For God to hold the reins His way."

So me and my wise old horsey,
We're takin' new trails to-day,
For a brand-new country, you'll be proud to be in it,
An' He shall have dominion from sea to sea in it,
We're list'nin' to God, every mornin' to God,
An' we'll soon remake the world that way.

Text och musik av G. M. FRASER

Ett folks öde avgöres vid några miljoner frukostbord. Är det strid och bitterhet i hemmen, smittar det av sig på landets hela liv. Om det rådde samma harmoni och glädje i alla familjer som i detta londonhem, skulle hela folket lyftas till sann storhet.

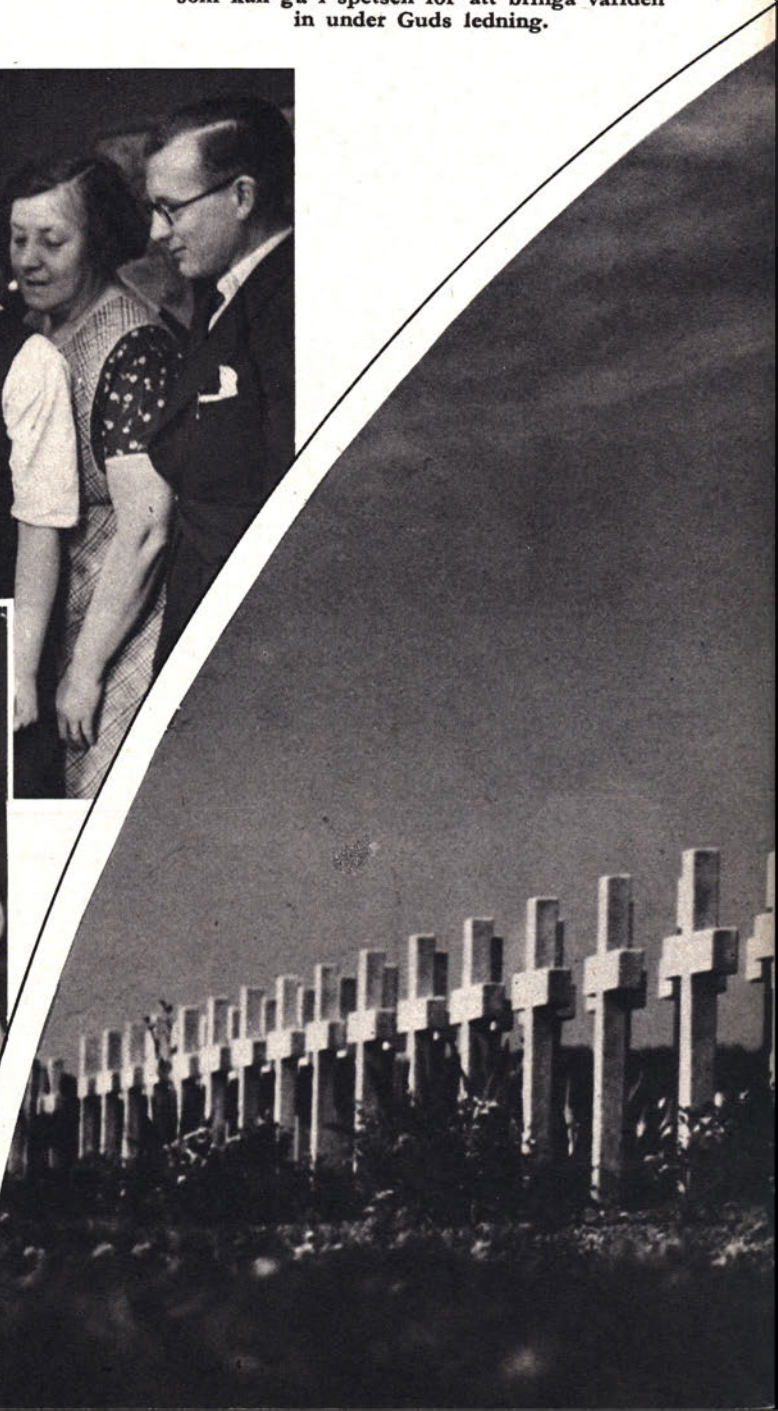
FRED I HEMMET FRED I VÄRLDEN

Låt barnen lyssna till Gud. Låt dem växa upp i kontakt med Honom, i hemmet och i skolan. Det är den bästa säkerheten för folkets framtid. Då blir de fria från fruktan och lär dagligen känna Jesus Kristus, som har radikalmedlet mot världens nöd. De blir rustade att möta framtiden och inte hjälplöst utlämnade åt sitt öde. De blir fäder och mödrar, som kan gå i spetsen för att bringa världen in under Guds ledning.

Denna familj från Birmingham — åtta medlemmar — tillbragte pingsten 1937 i Holland. De berättade för tusentals människor om den fred och lycka de funnit i sitt eget familjeliv. De har upptäckt, att den är smittsam.

Den nu avlidna mrs. Streeter, maka till rektorn för The Queen's College i Oxford och hennes kokerska. De fann, att alla husliga problem kunde lösas, när de tillsammans lyssnade till Gud.

Hustrumisshand
ett akut socialt

evnadsveit
måste läras.

Hustruplagaren
problem för
polisen.

Ogifta fäder

Statistik
saknas.

Nerverne øde
af Skilsmis

Unga våldsmän
få sitt straff.

pojkar gå på dans
ara för att få

'Ambitious Parents Shirk
A Third Baby'

She Preferred
Career'

Romance—Now
BORED WITH HIS WIF

En abort
for hver to fød

LE REVOLVER EN FAMILLE

öder slås
modern böt

Falsk eller äkta
hushållerska?
saknas till
irbinder

Barnmisshandel
inför domst

212 people were
divorced yesterday

—AND ONE WOMAN
THOUGHT PITY

Ehescheidung und Rinde

Professor
ser mørkt
på befolknings-
spørsmål

Told Family Nothing

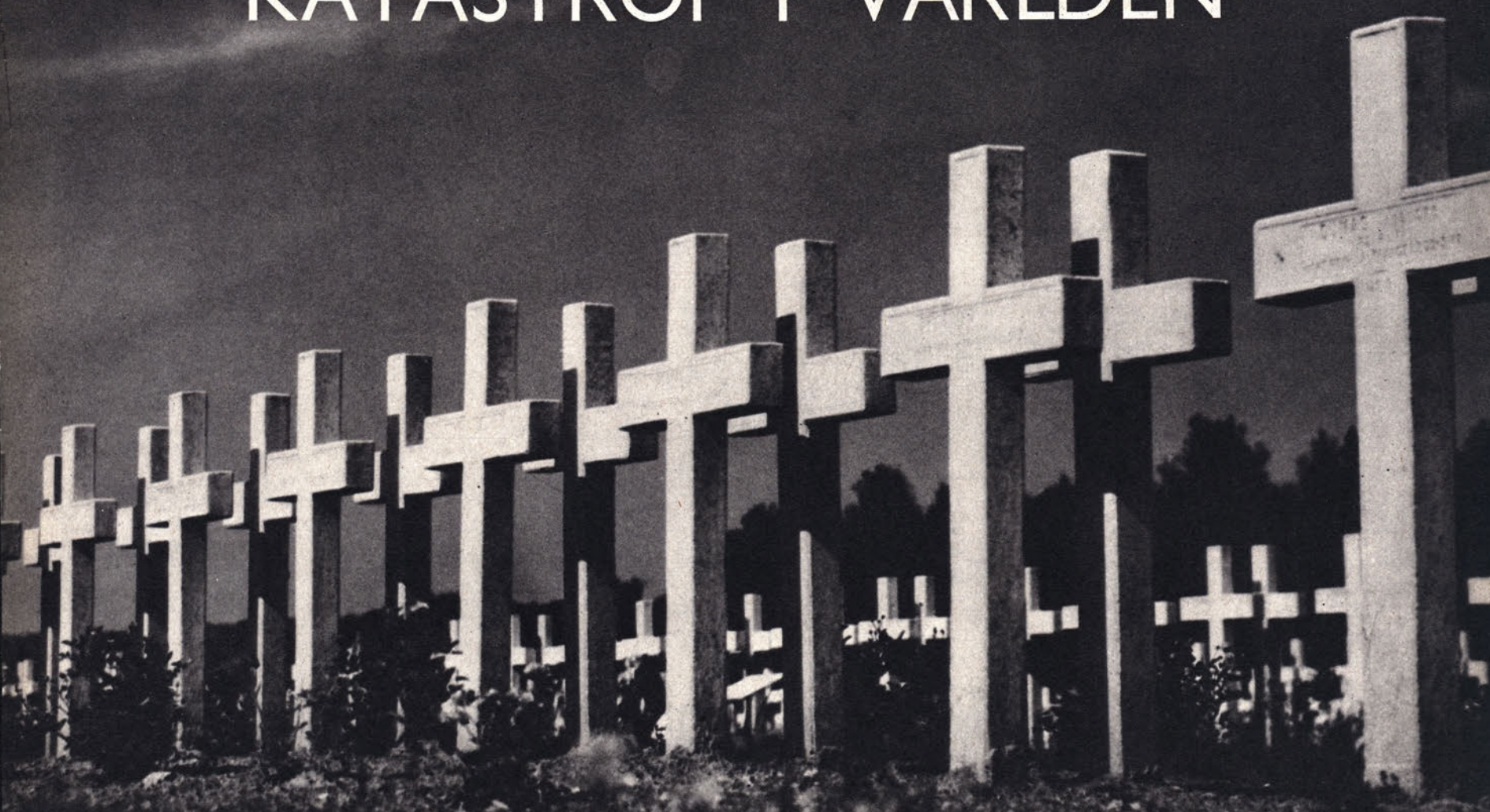
Eltern decurteil

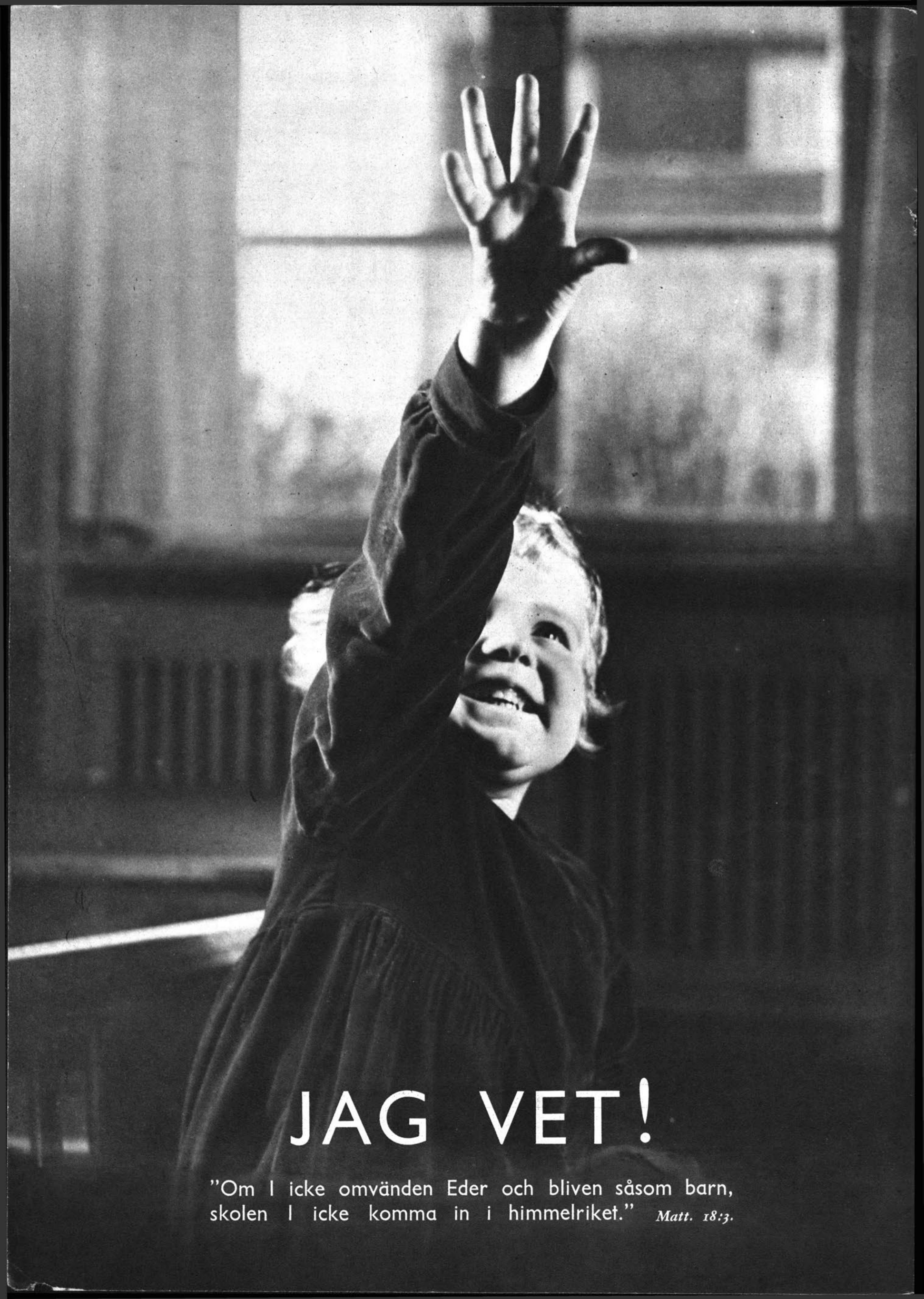
La petite Suzanne
a trois papas légaux

Le tribunal du Havre
quel est le vrai

ANGRY PARENTS
PROTEST MARCH

KONFLIKTER I HEMMET KATASTROF I VÄRLDEN

JAG VET!

"Om I icke omvänden Eder och bliven såsom barn, skolen I icke komma in i himmelriket." *Matt. 18:3.*

HEM OCH LAND I GUDS HAND

VÄND STRÖMMEN

Utgiven av Ahlén & Åkerlunds Förlag, Stockholm.

Printed in Sweden. Ahlén & Åkerlunds Fotogravyranstalt, Stockholm 1938.

Beställningskupong

Insändes till Eder bokhandel eller till Ahlén & Åkerlunds Förlag, postgiro 1111, Stockholm.

Var god sänd mig ..... ex. VÄND STRÖMMEN à kr. 1:—

Vid kontant köp för privat bruk av minst

25 ex. samtidigt är priset 95 öre pr ex. | 100 ex. samtidigt är priset 80 öre pr ex.
50 » » » » 90 » » » | 500 » » » » 75 » » »

Ettalningen kr. .... } må uttagas mot postförskott.
(Stryk det som ej gäller!) } insändes härmed i frimärken.
är insatt å Edert postgiro.

Namn: .....

Titel: ..... Bostad: .....

Postadress: .....